

حضور مردم در خیابان به ایستگاه ۲۰۰ رسید

میدان داری شبانه

قالیباف: فشارها و اختلاف دیدگاه‌ها پیوند هسته سخت ۹۰ میلیونی را با ایران عزیز مخدوش نمی کند

۱

چرا موافقان محدودسازی ارتباطات باید در رویکرد خود تجدید نظر کنند؟

راهبرد دولت؛ اینترنت حق ملت

۳

تمجید معاون اول رئیس جمهور از عملکرد زنان حاضر در دولت:

تفکر مرد سالار موجود در برخی قوانین باید اصلاح شود

عارف در جلسه شورای عالی سینما: یکی از ابزارهای مهم تقویت انسجام ملی و حفظ سرمایه اجتماعی، سینما است

۲

در گفت و گو با «ایران» اعلام شد

متروی کرمانشاه روی ریل پیشرفت

۱۰

اولین گزارش رسمی پنتاگون درباره هزینه‌های جنگ علیه ایران منتشر شد

ضرب شست ایرانی

براساس گزارش نهاد نظارتی پنتاگون، از زمان آغاز جنگ تاکنون بیش از ۵۰ فروند هواپیمای آمریکایی، آسیب دیده یا منهدم شده‌اند؛ از جمله چهار فروند F-15E، هفت فروند هواپیمای سوخت‌رسان KC-135، چهار فروند بالگرد AH-6 و دست کم ۳۰ فروند پهپاد MQ-9 Reaper.

۵

سخنگوی دولت از محقق نشدن

۳۱۰ همت درآمدهای مالیاتی خبر داد

افزایش کالابرگ

اقتدار آسیب پذیر از نیمه مهر

درآمد حاصل از افزایش قیمت بنزین صرف معیشت مردم می شود. اصلاح وضعیت خودروهای فرسوده، افزایش کیفیت خودروها و پیگیری واردات خودروهای هیبریدی و برقی از برنامه‌های مدیریت مصرف سوخت است.

۲

در گفت و گو با معاون وزارت صمت بررسی شد

فرمول دولت برای تاب آوری تولید

۷

سید عباس صالحی در اختتامیه

دهمین دوره جایزه فیروزه مطرح کرد

پلتفرم جدید، پل اتصال هنرمندان

به سرمایه گذاران جهانی

مدیر مؤسسه سینما شهر در گفت و گو با «ایران» از ایجاد حدود ۸ هزار صندلی جدید و ۱۷۰ مورد حمایت فنی و تجهیزاتی برای سینماهای کشور طی دو سال گذشته خبر داد.

۱۲

حضور مردم در خیابان به ایستگاه ۲۰۰ رسید

میدان داری شبانه

قالیباف: فشارها و اختلاف دیدگاه‌ها، پیوند هسته سخت ۹۰ میلیونی را با ایران عزیز مخدوش نمی کند

گروه سیاسی - دوستان شنبه شب از حضور مردم

ایران در خیابان‌ها نیز فرا رسید. حضوری که از اولین روز آغاز جنگ تجاوارزگانه آمریکا و اسرائیل علیه ایران آغاز شد، در تمام مدت جنگ ۴۰ روزه ادامه یافت و حالا به رغم توقف نسبی آتش و با وجود محاصره و تحریم‌های شدید اقتصادی دشمن، در جریان است. البته، در برخی موارد شاهد آن بودیم که جریان و گروه‌های خاص، تلاش داشتند این حضور میدانی مردم در صحنه را به دستاویزی برای وحدت شکنی و تخریب شخصیت‌ها و مقامات سیاسی کشور تبدیل کنند؛ درست بر خلاف تأکیدات ویژه رهبر انقلاب اسلامی مبنی بر ضرورت حفظ وحدت و انسجام ملی بوجود آمده. اما وای این تلاش‌های غیرمیلی، آنچه واقعی است اینکه مردم حاضر در میدان را باید نماینده میلیون‌ها ایرانی دانست که هر کدام به نوبه خود، دلسوز و پشتیبان ایران هستند. همان که محمدباقر قالیباف از آن با تعبیر «هسته سخت ۹۰ میلیونی» سخن به میان آورده است. در طول ماه‌های گذشته این حضور خیابانی مردم به عنوان یکی از اضعاف قدرت ملی کشور یاد شده است؛ هم از این باب که مردم حامی و پشتیبان نیروهای مسلح بودند و هم از این منظر که باطل کننده تحلیل‌ها و ادعاهای متجاوزان و مخالفان خارج نشین بوده است؛ همان‌ها که تصور می کردند جنگ زمینه ساز آشوب داخلی خواهد شد اما در عمل مقاوم وحدت و انسجام ملی شد. تداوم میدان داری مردم بخصوص در هنگامه‌ای که آمریکا در پی ناکامی در جبهه نظامی، دوباره به جبهه اقتصادی روی آورده به این امید که تنگنای معیشتی، زمینه ساز تعبیر خواب آشفته آنان برای برهم زدن نظام اجتماعی

شود، واجد اهمیت و پیام مضاعف خواهد بود. به مناسبت فرا رسیدن دوستان شنبه حضور شبانه مردم در پشتیبانی از جمهوری اسلامی ایران، محمدباقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی با صدور پیامی، با قدردانی از حضور و ایستادگی ملت ایران، بر نقش تعیین کننده مردم در اقتدار کشور، شکست طرح‌های دشمن و پشتیبانی از مسیر عزتمندانه دیپلماسی و منافع ملی تأکید کرد. در پیام قالیباف خطاب به ملت ایران آمده است: «دویست روز از آغاز جنگ تحمیلی سوم سیری شده است؛ و در این مسیر، شما با حضور مسئولانه و آگاهانه در صحنه نشان دادید پشتوانه اقتدار جمهوری اسلامی، پیش از هر چیز، ملت ایران است. دشمن خیال می کرد با تهاجم نظامی می تواند اراده ما را بشکند؛ اما امروز، در دوستان شنبه حضور پرشور مردم در خیابان‌ها، روشن شد که آنچه شکست خورد توهم مهاجم بود، نه اراده ایرانیان. جز ادای احترام و سپاس در برابر این کوه استوار، سخنی شایسته نیست. سرو تاویر قدرت دفاعی ایران که در میدان نبردمی ایستد، ریشه در ایمان و اراده شما مردم معیوض شده دارد که اکنون دویست شب است خیابان‌های میهن عزیزمان را به تسخیر خود درآورده‌اید. آنچه در عرصه دیپلماسی با اتکا به عزت و منافع ملی پیگیری می شود نیز از پشتوانه همین حضور، دالگرم است و همین حضور پیوسته و حماسی مردم است که دلیل شکست طرح‌های تفرقه و تضعیف ایران عزیز ماست. شما مردم سرافراز، با خالی نکردن خیابان زیر آتش جنگ و فشارهای امنیتی و اقتصادی دشمن، محاسبات او را برهم زدید. دشمن می خواست با آتش، ترس را بیدار کند؛ اما شما

نامه نباشند و بتوانند از طریق نهادهای مدنی و سازمان‌های مردم‌نهاد، صدای خود را به مسئولان برسانند.»

تشکل‌های مدنی در نمایندگی مطالبات اقشار مختلف جامعه، هدف از مشعل‌های نفتی در برگزاری این نشست را شنیدند دیدگاه‌ها و خواسته‌های مردم عنوان و بر ضرورت تقویت این مسیر ارتباطی میان دولت و جامعه تأکید کرد.

قائم‌پناه گفت: «اگر ما قیمت گاز، برق، بنزین و گازوئیل را به قیمت ارزان‌ترین همسایه برسانیم، با توجه به قیمت‌های منطقه‌ای، درآمد قابل توجهی از محل اصلاح یارانه‌ها ایجاد خواهد شد و در عین حال، بسیاری از تشکیلات اداری، کارتها و پرونده‌های قضایی مرتبط با قاچاق نیز موضوعیت خود را از دست خواهند داد.»

قائم‌پناه با تأکید بر ضرورت اصلاح همزمان قیمت‌ها و درآمدها اظهار کرد: «اگر حامل‌های انرژی را به قیمت واقعی برگردانیم، حقوق و دستمزد نیز باید متناسب با آن باشد. نمی توان حقوق گارمند و کارگر را در سطح پایین نگه داشت و قیمت‌ها را به سطح کشورهای دیگر رساند.»

معاون اجرایی رئیس جمهور با اشاره به نقش تشکل‌های مدنی در نمایندگی مطالبات اقشار مختلف جامعه، هدف از برگزاری سلسله نشست‌های «گفت‌وگو مسئله محور کشور و آلودگی ناشی از مشعل‌های نفتی در خوزستان، بر ضرورت توجه به پیامدهای محیط زیستی فعالیت‌های اقتصادی تأکید کرد.

محمدجعفر قائم‌پناه، در نشست هم‌اندیشی دیروز که به موضوع زیست‌بوم تالاب هورالعظیم اختصاص داشت بر ضرورت توجه همزمان به توسعه و حفاظت از محیط زیست تأکید کرد و گفت: «هر تصمیم و هر طرحی باید پیوست محیط زیستی داشته باشد.»

وی با اشاره به پیامدهای تخریب زیست‌بوم تالاب هورالعظیم انسان‌ها، تأمین نیازهای توسعه با شیوه‌های نادرست را از عوامل آسیب به طبیعت دانست و تأکید کرد: «پیامدهای این آسیب‌ها در نهایت به خود انسان بازمی گردد و توجه به ملاحظات محیط زیستی در طرح‌ها و تصمیم‌ها، مطالبات خود ناچار به ارسال هزاران

مستلزم اصلاح نگرش دولت و جامعه است.»

معاون اجرایی رئیس جمهور با اشاره به استخراج نفت برای تأمین نیازهای کشور و آلودگی ناشی از مشعل‌های نفتی در خوزستان، بر ضرورت توجه به پیامدهای محیط زیستی فعالیت‌های اقتصادی تأکید کرد.

قائم‌پناه همچنین برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی را از عوامل افت سطح آب، خشک شدن چشمه‌ها و فرونشست زمین برشمرد و شمار چاه‌های غیرمجاز در کشور را حدود ۴۰۰ هزار حلقه عنوان کرد.

قائم‌پناه همچنین با تأکید بر ضرورت تقویت ارتباط دولت و جامعه مدنی، پیشرفت کشور را نیازمند دولت مقتدر و جامعه مقتدر دانست و این دورا لازم و ملزوم یکدیگر توصیف کرد.

وی خواستار ایجاد ارتباطی قانونمند، هدفمند و مؤثر میان دولت و نهادهای مدنی شد و گفت: «باید سازوکاری فراهم شود تا مردم برای بیان مشکلات و مطالبات خود ناچار به ارسال هزاران

معاون اجرایی رئیس جمهور:

مسیر ارتباطی دولت و جامعه باید تقویت شود

خاندوزی رئیس کارگروه بررسی‌های اقتصادی دفتر رهبر انقلاب شد

مراسم معارفه احسان خاندوزی به عنوان رئیس جدید کارگروه بررسی‌های اقتصادی معاونت بررسی دفتر رهبر انقلاب اسلامی و تودیع علی آقامحمدی، صبح دیروز سه‌شنبه ۲۴ شهریور برگزار شد. همچنین از زحمات ۲۶ ساله علی آقامحمدی در این مراسم قدردانی شد.

کارگروه بررسی‌های اقتصادی معاونت بررسی دفتر رهبر انقلاب اسلامی بخشی از ساختار دفتر مقام معظم رهبری است که وظیفه رصد، بررسی و ارائه مشورت‌های تخصصی در حوزه مسائل اقتصادی را بر عهده دارد. خاندوزی عضو هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبائی است و در دولت شهید رئیسی مسئولیت وزارت امور اقتصادی و دارایی را برعهده داشت.

اولین گزارش بازرس کل پنتاگون درباره هزینه جنگ علیه ایران منتشر شد

کمبود مهمات گریبان ارتش آمریکا را گرفت

گزارش

بازرس کل وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) روز دوشنبه اولین گزارش خود درباره جنگ علیه ایران را منتشر کرد.
بنابر این گزارش، آمریکا در بازه زمانی ۲۸ فوریه تا ۳۰ ژوئن، مهماتی به ارزش ۲۲.۳ میلیارد دلار در این درگیری استفاده کرده است و جنگ باعث کمبود مهمات و ایجاد محدودیت در زنجیره تأمین تسلیحات آمریکا شده است. این گزارش که تهیه آن بر اساس مصوبه کنگره الزامی است، تحولات جنگ را از زمان آغاز آن تا ۳۰ ژوئن پوشش می‌دهد. این سند یکی از اولین ارزیابی‌های عمومی منتشرشده از سوی نهادهای دولتی درباره هزینه، دامنه و ابعاد جنگ آمریکا علیه ایران و تأثیر آن بر ارتش آمریکا، وزارت خارجه و دیگر نهادهای این کشور را بررسی می‌کند.

براساس گزارش نهاد نظارتی پنتاگون، از زمان آغاز جنگ ایران تاکنون بیش از ۵۰ فروند هواپیمای آمریکایی، آسیب دیده یا منهدم شده‌اند؛ از جمله ۴ فروند F-15E، F-16 و دست‌کم ۳۰ فروند پهپاد MQ-9 Reaper.

این در حالی است که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا چند روز پیش از انتشار این گزارش مدعی شد که «آمریکا در عمل مهمات نامحدود در اختیار دارد»، اما برخی مقام‌های ارشد این کشور صریح‌تر درباره ابعاد خسارات و کاهش ذخایر تسلیحاتی آمریکا صحبت کرده‌اند و گفته‌اند ارتش آمریکا در جریان جنگ با ایران، بخش قابل‌توجهی از ذخایر موشک‌های دوربرد و دقیق خود، از جمله موشک‌های ATACMS و PrSM، به مصرف کرده است؛ موضوعی که نگرانی‌هایی درباره آمادگی نظامی آمریکا ایجاد کرده است.

براساس این گزارش، تأسیسات دیپلماتیک آمریکا در چهار کشور حوزه

خلیج فارس نیز در پی حملات نظامی ایران حدود ۱۸۴ میلیون دلار خسارت دیده‌اند. این تأسیسات در عراق، کویت، عربستان سعودی و امارات متحده عربی قرار دارند. به گزارش روزنامه هیل، این گزارش همچنین تصویری از ابعاد خسارت‌های وارده‌شده به منافع و تأسیسات آمریکا در منطقه ارائه می‌دهد. بر اساس این گزارش، بیشترین خسارت در عراق وارد شده و هزینه آن بیش از ۱۵۷ میلیون دلار برآورد شده است. پس از آن کویت با بیش از ۱۴ میلیون دلار خسارت و عربستان سعودی با ۱۱.۵ میلیون دلار قرار دارند. در امارات متحده عربی نیز تأسیسات دیپلماتیک آمریکا ۱۲۵ هزار دلار خسارت دیده است. مأموریت آمریکا در عراق نیز با بیش از ۶۰۰ حمله ایران مواجه شده است.

پنتاگون هزینه جنگ از ۲۸ فوریه تا ۲۹ ژوئن را ۳۳.۴ میلیارد دلار برآورد کرده است؛ از این مبلغ، ۲۲.۳ میلیارد دلار مربوط به مهمات مصرف‌شده، ۲.۷ میلیارد دلار مربوط

به خسارت تجهیزات و ۷.۴ میلیارد دلار مربوط به دیگر هزینه‌ها بوده است. به گزارش ان بی سی نیوز این در حالی است که در ماه ژوئیه، پیت هگست، وزیر دفاع آمریکا، به نمایندگن از کنگره گفت هزینه برآوردشده جنگ ایران به ۳۷.۵ میلیارد دلار رسیده است؛ رقمی که برخی کارشناسان آن را کمتر از هزینه واقعی جنگ دانسته‌اند. در همین حال، وزارت خارجه آمریکا گزارش داده بود که تا ۲۰ ژوئن، ۱۱۳ میلیون دلار هزینه مرتبط با جنگ متحمل شده است و با توجه به اینکه روند ارزیابی خسارات همچنان ادامه دارد، این هزینه‌ها ممکن است افزایش یابد. در این گزارش همچنین آمده است که ۷۹.۲ میلیون دلار برای مقابله با شرایط اضطراری ناشی از این درگیری هزینه شده است؛ از جمله «هزینه‌های مرتبط با تخلیه کارکنان وزارت خارجه و اعضای خانواده آنها، شهروندان آمریکایی و اتباع کشورهای ثالث واجد شرایط.» با این حال، هزینه خسارت‌های وارده‌شده به پایگاه‌های نظامی آمریکا در برآورد هزینه‌های جنگ لحاظ نشده است؛ زیرا هنوز مشخص نیست که آیا تمام این پایگاه‌ها بازسازی خواهند شد یا خیر و در صورت بازسازی، چه کسی هزینه آن را پرداخت خواهد کرد.

هزینه ۱۰۰ میلیارد دلاری سوخت برای آمریکایی‌ها

گزارش پنتاگون عمدتاً هزینه‌های مستقیم جنگ، از جمله هزینه مهمات مصرف شده و خسارات تجهیزات و... را بررسی کرده است و هزینه‌های غیرمستقیم جنگ، از جمله افزایش قیمت بنزین و گازوئیل و تأثیر آن بر هزینه‌های خانوارهای آمریکایی را دربرنمی‌گیرد. در همین رابطه داده‌های رصدگر بین الملل و عمومی دانشگاه براون، مصرف‌کنندگان آمریکایی در شش ماه گذشته و از زمان آغاز جنگ آمریکا در اسرائیل علیه ایران در ۲۸ فوریه، ۱۰۰ میلیارد دلار بیشتر برای بنزین و گازوئیل پرداخت کرده‌اند. این هزینه‌ها اضافی در سراسر آمریکا به‌طور میانگین به حدود ۷۶۳ دلار برای هر خانوار می‌رسد.

جنگ علیه ایران در آمریکا با استقبال عمومی مواجه نشده و اکثریت آمریکایی‌ها دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، را مسئول افزایش قیمت سوخت می‌دانند. رأی‌دهندگانی که می‌گویند فشار ناشی از هزینه‌های زندگی را بیش از پیش احساس می‌کنند، این وضعیت را «اگر قیمت‌ها بالا بروند، بالا می‌روند.» او در عوض تلاش کرده

است مسئولیت افزایش قیمت‌ها را به «گرانفروشی» متهم کرده است. بنزین سهم بیشتری از این هزینه اضافی را به خود اختصاص داده است، زیرا آمریکایی‌ها بسیار بیشتر از گازوئیل از بنزین استفاده می‌کنند. قیمت بنزین ۳۹ درصد افزایش یافته و از حدود ۲.۹۸ دلار به ۴.۱۵ دلار در هر گالن رسیده است؛ معادل افزایش قیمت ۰.۷۹ دلار به ۱.۰۹ دلار در هر لیتر.

قیمت گازوئیل نیز با افزایش شدیدی مواجه شده و بیش از ۶۰ درصد افزایش یافته است؛ به‌طوری‌که قیمت آن از ۳.۶۷ دلار به ۵.۹۰ دلار در هر گالن رسیده که معادل افزایش از ۰.۹۷ دلار به ۱.۵۶ دلار در هر لیتر است.

باید در نظر داشت که این افزایش هزینه‌ها تنها به قیمت سوخت محدود نمی‌شود و آثار آن به سایر بخش‌های زندگی روزمره، از جمله هزینه مواد غذایی، نیز سرایت کرده است. به گزارش بی بی سی، قیمت‌ها در آمریکا در سال منتهی به ماه اوت ۳.۴ درصد افزایش یافته‌اند و آمارهای رسمی نشان می‌دهد افزایش قیمت بنزین باعث بالا رفتن هزینه زندگی شده است.

به گزارش پولیتیکو، مارک زندی، اقتصاددان ارشد مؤسسه Moody's Analytics، می‌گوید هزینه جنگ برای بودجه خانوار یک آمریکایی معمولی تا دو هفته گذشته حدود ۱۶۵۰ دلار بوده است؛ رقمی که ترکیبی از هزینه‌های انرژی، نرخ بهره و هزینه‌های خود جنگ است. او می‌گوید این رقم هر روز بیشتر می‌شود.

واداشتن آمریکایی‌ها به تحمل این هزینه‌ها ممکن است برای ترامپ، جی دی ونس، معاون رئیس جمهوری

و دیگر مقاماتی که در تگراسا کرد هم آمده‌اند تا رأی‌دهندگان را بسنجد. کار دشواری باشد؛ بویژه رأی‌دهندگانی که می‌گویند فشار ناشی از هزینه‌های زندگی را بیش از پیش احساس می‌کنند. این وضعیت نظارت و پاسخگویی، به منبعی برای اختلاف تبدیل خواهد شد.

آن هم در شرایطی که کمتر از دو ماه تا انتخابات باقی مانده است. نظرسنجی رویترز/ایپسوس که در اواخر ماه اوت انجام شد، نشان داد تنها ۳۱ درصد از آمریکایی‌ها از جنگ با ایران حمایت می‌کنند و اکثریت قاطع، یعنی ۸۳ درصد از شرکت‌کنندگان، معتقدند این جنگ «برای مدت طولانی» ادامه خواهد داشت.

روز پنجشنبه، قیمت نفت به بیش از ۱۰۷ دلار در هر بشکه جهش کرد که بالاترین سطح از ماه مه محسوب می‌شود. گرگوری برو، تحلیلگر ارشد گروه اوراسیا که بر حوزه نفت و گاز و ایران تمرکز دارد، گفت این افزایش قیمت ممکن است تا حدی ناشی از اظهارات اخیر ترامپ باشد.

برو گفت: «بازار نفت در حال نوعی بازتنظیم خود براساس این موضع آمریکاست که تا بعد از انتخابات میان دوره‌ای قرار نیست هیچ‌گونه گشایش یا پیشرفت چشمگیری در جنگ علیه ایران رخ دهد. ترامپ در اظهاراتش کاملاً روشن کرد که آنها واقعاً می‌خواهند تا بعد از انتخابات، این وضعیت را تحت کنترل نگه دارند.»

بریتنی مارتینز، استراتژیست جمهوری خواه و مدیر اجرایی مؤسسه محافظه‌کار Principles First، که از منتقدان ترامپ است، گفت ارائه این پیام که فشار اقتصادی ناشی از جنگ علیه ایران در کوتاه‌مدت به نفع مردم خواهد بود، دشوار است؛ بخشی از این دشواری به این دلیل است که این موضوع با واقعیت زندگی روزمره رأی‌دهندگان همخوانی ندارد.

مارتینز گفت: «این موضوع به نوعی برای جمهوری خواهان یک زنگ خطر است، چون هر روز که می‌گذرد، تعداد کمتری از آمریکایی‌ها از جنگ با ایران حمایت می‌کنند. بنابراین وقتی شما مدام از این به‌اصطلاح پیروزی‌های غیرواقعی محبت می‌کنید و قیمت بنزین همچنان کاهش پیدا نمی‌کند، واقعیتی که آمریکایی‌ها در جیب خود احساس می‌کنند، با چیزی که رئیس جمهوری درباره آن صحبت می‌کند، همخوانی ندارد.»

بین‌الملل

A History of the Modern Middle East

«مجلس کبیر ملی» و شکل‌گیری دولت نوین ترکیه

این مجلس که خود را «مجلس کبیر ملی» نامید، در تاریخ ۲۳ آوریل ۱۹۲۰ به تشکیل دولتی موقت به ریاست مصطفی کمال رأی داد. استدلال آن ساده اما قاطع بود: دولت استانبول، در قبضه نیروهای اشغالگر، دیگر نماینده اراده ملت به شمار نمی‌رفت؛ بنابراین تنها در این مجلس است که حاکمیت ملی می تواند تبلور یابد. به‌زودی، در ژانویه ۱۹۲۱، این مجلس اولین قانون اساسی خود را تصویب کرد که شامل «ميثاق ملی» می‌شد؛ سندی بنیادین که تا امروز نیز شالوده سیاست خارجی ترکیه محسوب می‌شود. براساس این ميثاق، دولت ملی ترکیه رسماً از هرگونه ادعای ارضی بر استان‌های عربی سابق چشم پوشید. اما در عوض، بر حق حاکمیت تام و تمام بر تمامی سرزمین‌هایی که اکثریت جمعیت‌شان ترک بودند – از باقی‌مانده امپراطوری عثمانی – تأکید کرد. بدین‌سان، ملی‌گرایان آنکارا از آمان استقلال و وحدت ملی ترکیه را به شکلی روشن و مدون اعلام داشتند.

از نگاه مصطفی کمال و «مجلس کبیر ملی»، مفهوم حاکمیت ملی ترکیه تمامی سرزمین‌های آتاتولی را در بر می‌گرفت؛ حتی آن بخش‌هایی را که بنا بر مفاد پیمان سور قرار بود به جمهوری تازه‌تأسیس ارمنستان واگذار شود. اولین گردهمایی بزرگ جنبش ملی‌گرایان ترک، یعنی «کنگرو ارزروم» در تابستان ۱۹۱۹، با صدور قطع‌نامه‌ی صریح اعلام کرد هیچ امتیازی که بتواند حاکمیت سیاسی ترکیه را متزلزل سازد، به اقلیت‌های مسیحی اعطا نخواهد شد. در چشم ملی‌گرایان، تشکیل یک دولت مستقل ارمنی آشکارترین تهدید علیه موجودیت و یکپارچگی کشور بود. چند سالی نگذشت که این نگرانی به کنشی نظامی انجامید. در پاییز ۱۹۲۰، ارتش ترکیه همگام با نیروهای اتحاد جماهیر شوروی به خاک ارمنستان تاختند و این سرزمین نوپا را میان خویش تقسیم کردند؛ اقدامی که در عمل اولین میخ بر تابوت پیمان سور بود. پیامد این عملیات، چیزی فراتر از تغییر مرزها بود: روابطی دوستانه میان آنکارا و مسکو شکل گرفت؛ هم‌پیمانی تاکتیکی که دغدغه‌های ملی‌گرایان ترک را از جانب شمال‌شرقی کشور فرو نشاند و امنیت این مرزها را تضمین کرد. بدین‌سان، جنبش ملی مجال یافت تا قوای خود را یک‌سره متوجه جبهه غربی سازد، جایی که ارتش یونان با پشتیبانی متنفذین، اصلی‌ترین خطر برای استقلال و تمامیت ترکیه به‌شمار می‌رفت.

سال ۱۹۲۱ را می‌توان نقطه عطفی در تاریخ جنبش ملی‌گرایان ترکیه دانست؛ سالی که موازنه قدرت، چه در میدان دیپلماسی و چه در عرصه نظامی، به سود دولت نوپای آنکارا تغییر یافت. در این سال، اتحاد جماهیر شوروی و فرانسه رسماً دولت مصطفی کمال را به‌عنوان تنها حکومت قانونی ترکیه به رسمیت شناختند و ایتالیا نیز با ملی‌گرایان به توافق رسید و نیروهای خود را از جنوب آتاتولی بیرون کشید. این موفقیت‌های دیپلماتیک، پشتوانه‌ای استوار برای جنبشی بود که تا‌آن زمان مشروعیت بین‌المللی‌اش در پرده تردید قرار داشت.

نگاهی به ابعاد سفر محمد بن زاید آل نھیان به برلین

چرا آلمان و امارات به هم نزدیک شدند؟

منطق سیاسی نزدیکی برلین و ابوظبی

گرایش آلمان به گسترش روابط با امارات را باید در چارچوب دگرگونی محیط اقتصادی و امنیتی اروپا پس از جنگ اوکراین بررسی کرد. کاهش وابستگی به انرژی روسیه، افزایش هزینه‌های تولید، تشدید رقابت صنعتی با چین و ایالات متحده و نیاز به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های انرژی و دیجیتال، برلین را به سمت متنوع کردن شرکای خارجی خود سوق داده است. امارات در این میان تنها یک صادرکننده انرژی نیست، بلکه از منابع مالی قابل توجه، صندوق‌های ثروت ملی بزرگ، شبکه گسترده بنادر و حمل‌ونقل و حضور اقتصادی فعال در آسیا، آفریقا و اروپا برخوردار است. همکاری با چنین بازیگری می‌تواند هم بخشی از نیاز آلمان به سرمایه را تأمین کند و هم دسترسی شرکت‌های آلمانی به بازارهای خلیج فارس و مناطق پیرامونی آن را گسترش دهد.

برای امارات نیز آلمان اهمیتی فراتر از یک مقصد سرمایه‌گذاری دارد. ابوظبی در پی آن است که ساختار اقتصادی خود را از وابستگی به نفت دور کند و در صنایع پیشرفته، انرژی پاک، هوش مصنوعی، زیرساخت دیجیتال و فناوری‌های دامنظوره جایگاه پایدارتی به دست آورد. آلمان افزون بر برخورداری از ظرفیت صنعتی و پژوهشی، یکی از مسیرهای اصلی ورود به بازار و نظام تنظیم‌گری اتحادیه اروپا است. ازاین‌رو، سرمایه‌گذاری در آلمان به امارات امکان می‌دهد از نگهداری دارایی‌های مالی و خرید سهام شرکت‌ها فراتر رود و در شکل‌گیری زنجیره‌های صنعتی و فناوری آینده اروپا مشارکت کند. این نزدیکی بخشی از سیاست گسترده‌تر آلمان در قبال کشورهای خلیج فارس نیز به شمار می‌رود. جنگ‌ها و بحران‌های منطقه‌ای، امنیت انرژی، آزادی کشتیرانی و ثبات تنگه هرمز از مستقیماً به امنیت اقتصادی اروپا پیوند زده‌اند. آلمان فاقد

موضوع سفارتخانه‌های داده نیز در همین

چارچوب مطرح شده است. توافق دو کشور در این مرحله به معنای ایجاد فوری چنین ساختاری نیست، بلکه بررسی امکان میزبانی امن داده‌ها و سامانه‌های اطلاعاتی را در بر می‌گیرد. سفارتخانه داده معمولاً به نگهداری نسخه‌ای از داده‌های حساس یک دولت در قلمرو کشور دیگری گفته می‌شود تا در صورت جنگ، حمله سایبری یا اختلال گسترده، تداوم خدمات عمومی تضمین شود.

اجرای چنین طرحی میان آلمان و امارات به سطح بالایی از اعتماد سیاسی و حقوقی نیاز دارد. محل ذخیره داده، مصونیت حقوقی، حدود دسترسی کشور میزبان و مسئولیت طرف‌ها در صورت رخنه امنیتی، از موضوعاتی است که پیش از عملیاتی‌شدن طرح باید روشن شود. همکاری در داده و هوش مصنوعی همچنین باید با مقررات حفاظت از داده و قانون هوش مصنوعی اتحادیه اروپا سازگار باشد. الگوی اروپایی بر حفاظت از داده‌های شخصی، ارزیابی خطر، شفافیت و مسئولیت‌پذیری تأکید دارد، درحالی‌که الگوی امارات بیشتر بر توسعه سریع زیرساخت، جذب سرمایه و هدایت دولتی پروژه‌ها استوار است. پیوند این دو الگو می‌تواند مزایای اقتصادی و فناوریانه ایجاد کند، اما بدون سازوکارهای روشن نظارت و پاسخگویی، به منبعی برای اختلاف تبدیل خواهد شد.

بشر این کشور، ممکن است در آلمان مخالفت‌هایی با تعمیق همکاری دفاعی ایجاد کند و دولت را با فشارهای سیاسی و حقوق بشری بیشتری روبه‌رو سازد.

فرصت‌ها و محدودیت‌ها

مهم‌ترین فرصت این رابطه، مکمل بودن نسبی ظرفیت‌های دو کشور است:

امارات سرمایه، انرژی، شبکه‌های لجستیکی و توان تصمیم‌گیری سریع دارد و آلمان از صنعت، فناوری، نیروی انسانی متخصص، مراکز پژوهشی و دسترسی به بازار اتحادیه اروپا برخوردار

یکی از وجوه متمایز سفر محمد بن زاید، طرح همکاری در صنایع و فناوری‌های دفاعی بود. دو کشور نامه اعلام تمایلی برای بررسی گسترش همکاری در این حوزه امضا کردند و در پی آن هستند که از الگوی سنتی فروشنده و خریدار تجهیزات نظامی فاصله بگیرند. پهپادها، حسگرها، ماهواره‌ها، امنیت سایبری، هوش مصنوعی و حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی مرز روشنی میان کاربردهای غیرنظامی و نظامی ندارند. بنابراین، سرمایه‌گذاری مشترک در این حوزه‌ها می‌تواند هم به توسعه صنعتی و هم به همکاری امنیتی منجر شود. بااین حال، نقش منطقه‌ای امارات، بویژه در منازعات یمن و سودان و سابقه حقوق

اختصاص یافته است. هزینه انرژی، شرایط بازار، فرآیند دریافت مجوز و اختلاف میان شرکت‌های می‌تواند اجرای پروژه‌ها را به تأخیر بیندازد. در نهایت، پایداری این شراکت به توانایی دو طرف در مدیریت اختلاف‌های سیاسی، حقوقی و تنظیم‌گری وابسته خواهد بود. اهمیت دارد، زیر‌قرار است رابطه‌ای را مدیریت کند که دیگر تنها بر انرژی و سرمایه استوار نیست، بلکه به‌تدریج به حوزه‌های حساس فناوری، داده و امنیت گسترش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

ایران در این سفر موضوعی حاشیه‌ای نبود. اشاره بیانیه مشترک به تنش‌های منطقه‌ای، امنیت تنگه هرمز و برنامه‌های موشکی، پهپادی و هسته‌ای ایران، بدون اشاره به نقش امارات در تجاوز نظامی به ایران، نشان می‌دهد که برلین، با تأکید بر دیپلماسی و جلوگیری از گسترش جنگ، نگرانی‌های امنیتی امارات را نیز وارد دستور کار خود کرده است. از این رو باید انتظار داشت، هرچه وابستگی اروپا به انرژی، سرمایه و زیرساخت‌های دیجیتال کشورهای خلیج فارس افزایش یابد، امنیت این کشورها جایگاه مهم‌تری در سیاست اروپایی پیدا کند.

برش

وَعَدَه

*** توسعه سینما در شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای مرزی و مناطق محروم فاقد سینما**
*** نوسازی و حفظ پایداری سینماهای موجود و تجهیزات آنها**

پَرنامَه

*** شناسایی شهرهای واجداولویت، تصویب کلیات برنامه در شورای سینما، سپس تأمین منابع و ورود به مرحله اجرا**
*** استفاده از ظرفیت بخش خصوصی، استاندارد ها، شهرداری ها و تبدیل سالن های چندمنظوره فرهنگی به سینمای استاندارد**

مَوَعِد وَفا

*** انتظار می رود تا پایان عمر دولت چهاردهم؛ شهرهای واجداولویت یا سینمای فعال و استاندارد**
*** پروژه ای مصوب داشته باشند و سرمایه گذاری و زمان بندی مشخص برای آنها در حال اجرا باشد**

مدیر مؤسسه سینماشهر در گفت وگو با «ایران» تشریح کرد

ایجاد شبکه‌ای پایدار و عادلانه از سینماها در سراسر کشور

حبیب ایل بیگی از ایجاد حدود ۸ هزار صندلی جدید و ۱۷۰ مورد حمایت فنی و تجهیزاتی از سینماهای کشور طی دو سال گذشته خبر داد

شرح عکس: رخت تو بر تن سینما ساحل اهواز؛ این سینما بهار ۱۴۰۴ با ظرفیت ۵۰۶ صندلی در قالب ۴ سالن آماده بهره‌برداری شد

گفت‌وگو

گروه فرهنگی

توسعه زیرساخت‌های نمایش در کشور در شرایطی دنبال می‌شود که سینمای ایران همزمان با دو مسأله مهم مواجه است؛ از یک سو، بخش قابل توجهی از شهرها و مناطق کشور همچنان از دسترسی مناسب به سالن سینمای فعال و استاندارد محروم‌اند و از سوی دیگر، افزایش هزینه ساخت و تجهیز، رشد قیمت تجهیزات، طولانی شدن دوره بازگشت سرمایه و کاهش درآمد سالن‌ها، سرمایه‌گذاری در این حوزه را برای بخش خصوصی دشوار کرده است. در چنین شرایطی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از طریق مؤسسه سینماشهر تلاش دارد با ترکیبی از حمایت دولتی، فعال کردن ظرفیت بخش خصوصی و استفاده از زیرساخت‌های فرهنگی موجود، شبکه نمایش کشور را توسعه دهد و فاصله موجود در دسترسی جغرافیایی به سینما را کاهش دهد. بر اساس عملکرد دوساله مؤسسه سینماشهر، در این مدت ۸۲ سالن جدید توسط بخش

خصوصی حمایت شده و در مجموع حدود ۸ هزار صندلی به ظرفیت نمایش کشور افزوده است. همچنین ۱۰۵ سینما در ۲۸ استان و ۶۵ شهر، حدود ۱۷۰ مورد حمایت فنی و تجهیزاتی دریافت کرده‌اند. در کنار این اقدامات، ۳۳ سالن نیز در مجتمع‌های فرهنگی واقع در ۳۰ شهر و ۱۴ استان به چرخه نمایش فیلم اضافه شده است. ایجاد مرکز تماس سینمای ایران، توسعه سامانه رسا، تقویت سقف و اجرای طرح تسهیم از مبدأ فروش بلیت نیز از دیگر اقداماتی است که در این دوره برای تقویت زیرساخت‌های فنی و مدیریتی شبکه نمایش دنبال شده است.

آن گونه که حبیب ایل بیگی، مدیر مؤسسه سینماشهر تأکید می‌کند، ممکن است در شهری سالن فرهنگی وجود داشته باشد اما به دلیل نداشتن تجهیزات استاندارد، بهره‌بردار حرفه‌ای یا برنامه اکران منظم، مردم عملاً از سینمای فعال برخوردار نباشند. از همین منظر، رویکرد جدید بر «دسترسی واقعی» به سینمای فعال، استاندارد و دارای اکران مستمر استوار شده است؛ شاخصی که علاوه بر تعداد سالن‌ها، فاصله مردم تا نزدیک‌ترین سینما، کیفیت تجهیزات، استمرار اکران و تناسب تعداد صندلی با جمعیت را نیز دربر می‌گیرد. و تا آغاز فعالیت دولت چهاردهم، برنامه‌ای برای ایجاد سالن سینما در شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای

مرزی و مناطق محروم فاقد سینما تدوین و کلیات آن در شورای سینما تصویب شد؛ اما جنگ و محدودیت منابع مالی باعث شد این برنامه هنوز به مرحله اجرای کامل و تأمین بودجه نرسد. با این حال، این طرح همچنان یکی از اولویت‌های مؤسسه سینماشهر است و در کنار آن، استفاده از ظرفیت بخش خصوصی، تجهیز مجتمع‌های فرهنگی موجود، همکاری استانداری‌ها و شهرداری‌ها و بهره‌برداری از سالن‌های چندمنظوره‌ای که قابلیت تبدیل به سینمای استاندارد دارند، دنبال می‌شود. ایل بیگی توسعه سینما در شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، مناطق مرزی و کم‌برخوردار را همچنان در اولویت می‌داند و هدف نهایی را ایجاد شبکه‌ای پایدار و عادلانه از سالن‌های فعال در سراسر کشور عنوان می‌کند. بر همین اساس، هدف‌گذاری مؤسسه برای پایان دولت چهاردهم این است که شهرهای واجداولویت با دارای سالن فعال و استاندارد باشند یا دست‌کم پروژه‌ای مصوب، دارای سرمایه‌گذار و زمان‌بندی مشخص برای آنها در حال اجرا باشد. در این گفت‌وگو، عملکرد دولت چهاردهم در حوزه زیرساخت‌های سینمایی، موانع توسعه سالن‌ها، وضعیت شهرهای فاقد سینما و برنامه‌های پیش رو برای نوسازی و گسترش شبکه نمایش کشور را با مدیر مؤسسه سینماشهر در میان گذاشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

اگر بخواهید عملکرد

یک سال اخیر دولت در حوزه زیرساخت و توسعه سینما را رزیایی کنید، مهم‌ترین دستاورد مؤسسه سینماشهر چه بوده است؟

البته آماری که درباره توسعه سالن‌ها ارائه می‌کنم صرفاً مربوط به یک سال گذشته نیست و جمع‌بندی عملکرد دوساله مؤسسه سینما شهر را شامل می‌شود اما در یک سال گذشته، سالی عادی برای کشور و طبیعتاً برای سینمای ایران نبوده است. جنگ تحمیلی، شرایط ویژه کشور، تعطیلی‌های مقطعی سالن‌ها، کاهش درآمد سینماها و محدودیت‌های بودجه‌ای دولت بر روند اجرای برنامه‌های توسعه‌ای تأثیر گذاشت. با وجود این شرایط، مهم‌ترین دستاورد ما این بود که فعالیت‌های توسعه‌ای، تجهیزاتی و پشتیبانی سینماهای کشور متوقف نشد و ارتباط مؤسسه با سرمایه‌گذاران، سینماداران و مدیران استانی استمرار پیدا کرد. در این دوره دوساله، از ایجاد ۸۲ سالن جدید توسط بخش خصوصی حمایت شده که در مجموع حدود ۸ هزار صندلی تازه به ظرفیت نمایش کشور افزوده است. همچنین ۱۰۵ سینما در ۲۸ استان و ۶۵ شهر، در قالب حدود ۱۷۰ مورد حمایت فنی و تجهیزاتی قرار گرفته‌اند. افزون بر این، ۳۳ سالن در مجتمع‌های فرهنگی واقع در ۳۰ شهر و ۱۴ استان نیز به چرخه نمایش فیلم اضافه شده‌اند. در کنار این اقدامات، ایجاد مرکز تماس سینمای ایران، توسعه سامانه رسا، تقویت سقف و اجرای طرح تسهیم از مبدأ فروش بلیت نیز بخشی از اقدامات زیربنایی این دوره بوده است.

در دولت چهاردهم چه

برنامه‌ای برای افزایش سالن‌های سینما، بویژه در شهرهای فاقد سینما و مناطق کم‌برخوردار، دنبال می‌شود؟

در آغاز فعالیت دولت چهاردهم، مؤسسه سینماشهر برنامه مشخصی برای ایجاد سالن سینما در شهرهای بیش از ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای مرزی و مناطق محروم فاقد سینما تهیه کرد. کلیات این برنامه در شورای سینما به تصویب رسید و قرار بود با تأمین منابع لازم وارد مرحله اجرا شود. متأسفانه در ادامه، به دلیل جنگ تحمیلی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه کشورمان، شرایط ویژه و محدودیت‌هایی که در تأمین و تخصیص منابع به وجود آمد، سبب شد این برنامه به مرحله دریافت بودجه و اجرای کامل نرسد. با این حال، اصل برنامه همچنان معتبر و یکی از اولویت‌های ماست و امیدواریم با عادی‌تر شدن شرایط و تأمین منابع، اجرای آن آغاز شود. تا آن زمان، توسعه سینما را

برای نوسازی و تجهیز سینماهای قدیمی چه اقداماتی انجام شده و چه میزان اعتبار در نظر گرفته شده است؟

فرسودگی تجهیزات یکی از تهدیدهای جدی شبکه نمایش کشور است. اگر برای تعمیر، نگهداری و جایگزینی تجهیزات برنامه‌ریزی نکنیم، ممکن است برخی سالن‌های فعال نیز به‌تدریج از چرخه نمایش خارج شوند. در مجموع عملکرد دوساله مؤسسه، حدود ۱۷۰ مورد حمایت در ۱۰۵ سینمای کشور در حوزه فنی و تجهیزاتی انجام شده است. این حمایت‌ها شامل تجهیزات نمایش، سیستم‌های صوتی، پرده، صندلی، سرور، UPS، باتری و سایر نیازهای فنی بوده است.

در مورد میزان اعتبار نیاز باید میان اعتبار پیش‌بینی‌شده، اعتبار مصوب و تخصیص قطعی تفاوت قائل شد. در شرایط ویژه کشور، اعلام رقمی که هنوز تخصیص آن قطعی نشده می‌تواند توقع غیرواقعی ایجاد کند. رویکرد ما این است که منابع موجود ابتدا به سینماهایی اختصاص یابد که با یک حمایت مؤثر می‌توانند فعال بمانند یا دوباره به چرخه نمایش بازگردند.

آیا آمار دقیقی از تعداد

شهرهای فاقد سالن سینما وجود دارد؟ برنامه مؤسسه برای کاهش این فاصله چیست؟

در ارائه این آمار باید میان شهر، شهرستان، سالن ثبت شده و سینمای فعال دارای اکران مستمر تفاوت قائل شد. ممکن است در شهری یک سالن فرهنگی وجود داشته باشد، اما آن سالن تجهیزات استاندارد، بهره‌بردار حرفه‌ای یا برنامه اکران منظم نداشته باشد. بنابراین صرف وجود یک فضای نمایشی به معنای برخوردار واقعی مردم از سینما نیست. در آغاز دولت چهاردهم، شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای مرزی و مناطق محروم فاقد سینما شناسایی و برای آنها برنامه‌ای تهیه شد که کلیات آن نیز در شورای سینما به تصویب رسید. هرچند اجرای کامل این برنامه به دلیل شرایط جنگی و محدودیت بودجه به تعویق افتاد، شناسایی ظرفیت‌ها و پیگیری

اگر بخواهید عملکرد

یک سال اخیر دولت در حوزه زیرساخت و توسعه سینما را رزیایی کنید، مهم‌ترین دستاورد مؤسسه سینماشهر چه بوده است؟

از مسیرهای دیگری نیز دنبال می‌کنیم؛ از جمله حمایت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، تجهیز مجتمع‌های فرهنگی موجود، همکاری با استانداری‌ها، شهرداری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و استفاده از ظرفیت سالن‌های چندمنظوره‌ای که قابلیت تبدیل شدن به سینمای استاندارد دارند.

فرسودگی تجهیزات یکی از تهدیدهای جدی شبکه نمایش کشور است. اگر برای تعمیر، نگهداری و جایگزینی تجهیزات برنامه‌ریزی نکنیم، ممکن است برخی سالن‌های فعال نیز به‌تدریج از چرخه نمایش خارج شوند. در مجموع عملکرد دوساله مؤسسه، حدود ۱۷۰ مورد حمایت در ۱۰۵ سینمای کشور در حوزه فنی و تجهیزاتی انجام شده است. این حمایت‌ها شامل تجهیزات نمایش، سیستم‌های صوتی، پرده، صندلی، سرور، UPS، باتری و سایر نیازهای فنی بوده است.

آیا آمار دقیقی از تعداد

شهرهای فاقد سالن سینما وجود دارد؟ برنامه مؤسسه برای کاهش این فاصله چیست؟

در ارائه این آمار باید میان شهر، شهرستان، سالن ثبت شده و سینمای فعال دارای اکران مستمر تفاوت قائل شد. ممکن است در شهری یک سالن فرهنگی وجود داشته باشد، اما آن سالن تجهیزات استاندارد، بهره‌بردار حرفه‌ای یا برنامه اکران منظم نداشته باشد. بنابراین صرف وجود یک فضای نمایشی به معنای برخوردار واقعی مردم از سینما نیست. در آغاز دولت چهاردهم، شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای مرزی و مناطق محروم فاقد سینما شناسایی و برای آنها برنامه‌ای تهیه شد که کلیات آن نیز در شورای سینما به تصویب رسید. هرچند اجرای کامل این برنامه به دلیل شرایط جنگی و محدودیت بودجه به تعویق افتاد، شناسایی ظرفیت‌ها و پیگیری

اگر بخواهید عملکرد یک سال اخیر دولت در حوزه زیرساخت و توسعه سینما را رزیایی کنید، مهم‌ترین دستاورد مؤسسه سینماشهر چه بوده است؟

از مسیرهای دیگری نیز دنبال می‌کنیم؛ از جمله حمایت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، تجهیز مجتمع‌های فرهنگی موجود، همکاری با استانداری‌ها، شهرداری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و استفاده از ظرفیت سالن‌های چندمنظوره‌ای که قابلیت تبدیل شدن به سینمای استاندارد دارند.

فرسودگی تجهیزات یکی از تهدیدهای جدی شبکه نمایش کشور است. اگر برای تعمیر، نگهداری و جایگزینی تجهیزات برنامه‌ریزی نکنیم، ممکن است برخی سالن‌های فعال نیز به‌تدریج از چرخه نمایش خارج شوند. در مجموع عملکرد دوساله مؤسسه، حدود ۱۷۰ مورد حمایت در ۱۰۵ سینمای کشور در حوزه فنی و تجهیزاتی انجام شده است. این حمایت‌ها شامل تجهیزات نمایش، سیستم‌های صوتی، پرده، صندلی، سرور، UPS، باتری و سایر نیازهای فنی بوده است.

آیا آمار دقیقی از تعداد

شهرهای فاقد سالن سینما وجود دارد؟ برنامه مؤسسه برای کاهش این فاصله چیست؟

در ارائه این آمار باید میان شهر، شهرستان، سالن ثبت شده و سینمای فعال دارای اکران مستمر تفاوت قائل شد. ممکن است در شهری یک سالن فرهنگی وجود داشته باشد، اما آن سالن تجهیزات استاندارد، بهره‌بردار حرفه‌ای یا برنامه اکران منظم نداشته باشد. بنابراین صرف وجود یک فضای نمایشی به معنای برخوردار واقعی مردم از سینما نیست. در آغاز دولت چهاردهم، شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای مرزی و مناطق محروم فاقد سینما شناسایی و برای آنها برنامه‌ای تهیه شد که کلیات آن نیز در شورای سینما به تصویب رسید. هرچند اجرای کامل این برنامه به دلیل شرایط جنگی و محدودیت بودجه به تعویق افتاد، شناسایی ظرفیت‌ها و پیگیری

اگر بخواهید عملکرد

یک سال اخیر دولت در حوزه زیرساخت و توسعه سینما را رزیایی کنید، مهم‌ترین دستاورد مؤسسه سینماشهر چه بوده است؟

از مسیرهای دیگری نیز دنبال می‌کنیم؛ از جمله حمایت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، تجهیز مجتمع‌های فرهنگی موجود، همکاری با استانداری‌ها، شهرداری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و استفاده از ظرفیت سالن‌های چندمنظوره‌ای که قابلیت تبدیل شدن به سینمای استاندارد دارند.

فرسودگی تجهیزات یکی از تهدیدهای جدی شبکه نمایش کشور است. اگر برای تعمیر، نگهداری و جایگزینی تجهیزات برنامه‌ریزی نکنیم، ممکن است برخی سالن‌های فعال نیز به‌تدریج از چرخه نمایش خارج شوند. در مجموع عملکرد دوساله مؤسسه، حدود ۱۷۰ مورد حمایت در ۱۰۵ سینمای کشور در حوزه فنی و تجهیزاتی انجام شده است. این حمایت‌ها شامل تجهیزات نمایش، سیستم‌های صوتی، پرده، صندلی، سرور، UPS، باتری و سایر نیازهای فنی بوده است.

آیا آمار دقیقی از تعداد

شهرهای فاقد سالن سینما وجود دارد؟ برنامه مؤسسه برای کاهش این فاصله چیست؟

در ارائه این آمار باید میان شهر، شهرستان، سالن ثبت شده و سینمای فعال دارای اکران مستمر تفاوت قائل شد. ممکن است در شهری یک سالن فرهنگی وجود داشته باشد، اما آن سالن تجهیزات استاندارد، بهره‌بردار حرفه‌ای یا برنامه اکران منظم نداشته باشد. بنابراین صرف وجود یک فضای نمایشی به معنای برخوردار واقعی مردم از سینما نیست. در آغاز دولت چهاردهم، شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، شهرهای مرزی و مناطق محروم فاقد سینما شناسایی و برای آنها برنامه‌ای تهیه شد که کلیات آن نیز در شورای سینما به تصویب رسید. هرچند اجرای کامل این برنامه به دلیل شرایط جنگی و محدودیت بودجه به تعویق افتاد، شناسایی ظرفیت‌ها و پیگیری

باید بتوانند از تجهیزات به‌درستی استفاده و نگهداری کنند تا عمر مفید آنها افزایش یابد.

آیا در دولت فعلی شاهد توسعه سینماهای کوچک و سالن‌های چندمنظوره در شهرهای کم جمعیت خواهیم بود؟

برای بسیاری از شهرهای کوچک، ساخت پردیس‌های بزرگ نه امکان‌پذیر است و نه توجیه اقتصادی دارد. سالن‌های کوچک استاندارد، مینی سینماها و تجهیز فضاهای فرهنگی موجود، راهکاری عملی‌تر و کم‌هزینه‌تر است. تجربه ایجاد ۳۳ سالن در مجتمع‌های فرهنگی موجود نشان داد که می‌توان بدون تحمیل هزینه سنگین ساخت‌وساز جدید، زیرساخت نمایش را در شهرهای فاقد سینما ایجاد کرد. البته چندمنظوره بودن سالن نباید به معنای کاهش استانداردهای نمایش باشد. کیفیت تصویر و صدا، دید مناسب، ایمنی، آسایش مخاطب، بهره‌بردار مشخص و اکران مستمر باید تضمین شود.

نکته مهم دیگر این است که در شهرهای کوچک، سرمایه‌گذار نباید فقط به گیشه یک سالن فکر کند. ایجاد مشاغل و خدمات جانبی در کنار سینما، مانند فضای پذیرایی، کافه، فعالیت‌های فرهنگی و امکانات مناسب گذران اوقات فراغت خانواده، به جذب مخاطب و پایداری اقتصادی مجموعه کمک می‌کند. سینما باید به بخشی از یک مقصد فرهنگی و خانوادگی تبدیل شود.

دولت برای مشکل عدم تناسب درآمد سینماها یا هزینه نگهداری چه حمایتی می‌تواند ارائه کند؟

برای به‌روزرسانی تجهیزات مختلف، موضوع ساخت یا راه‌اندازی سینما را به‌طور جدی در دستور کار قرار دهند.

سطح استان نیز شورای سینما می‌تواند دستگاه‌های مختلف را پای کار بیاورد. گاهی مسأله اصلی سرمایه‌گذار، زمین، تغییر کاربری، صدور مجوز یا تأمین بخشی از زیرساخت‌های عمومی است. بسیاری از این مسائل با مدیریت استاندارد و همکاری شهرداری و دستگاه‌های استانی قابل حل است.

حال این مسأله به مجموعه‌ای از سیاست‌ها نیاز دارد؛ از جمله تسهیلات مناسب برای نوسازی، کمک هدفمند به تجهیزات حیاتی، کاهش برخی هزینه‌های عمومی، مشوق‌های مالیاتی و حمایت ویژه از سینماهای فعال در مناطق کم‌برخوردار.

اما مسأله فقط به هزینه‌های سالن محدود نمی‌شود. اقتصاد سینما زمانی پایدار است که فیلم متنوع و متناسب با سلیقه مردم سراسر کشور تولید و عرضه شود. فیلمسازان و بخش‌کنندگان باید تنوع فرهنگی، اقلیتی و سلیقه‌ای ایران را جدی بگیرند و آثار صرفاً برای مخاطبان چندکلان‌شهر طراحی نشوند. توسعه سامانه رسا و استفاده از داده‌های فروش و رفتار مخاطب می‌تواند به شناخت دقیق تر بازار هر منطقه و تنظیم بهتر اکران کمک کند. افزایش درآمد سالن‌ها در نهایت به ترکیبی از مدیریت صحیح، محتوای مناسب، شناخت مخاطب و حمایت هدفمند نیاز دارد.

مهم‌ترین مانع توسعه زیرساخت سینمای ایران چیست؟

کمبود منابع، افزایش هزینه تجهیزات، مشکلات سرمایه‌گذاری، بروکراسی و ضعف اقتصاد سینما همگی مؤثرند؛ اما مهم‌ترین مسأله، نبود یک اقتصاد پایدار برای سالن‌داری، بویژه در شهرهای کوچک و کم‌برخوردار است. در یک سال گذشته، جنگ، تعطیلی‌های مقطعی، کاهش درآمد سالن‌ها و محدودیت منابع عمومی، اجرای برخی برنامه‌های آماده‌شده را با وقفه روبه‌رو کرد. نمونه روشن آن، برنامه ایجاد سینما در شهرهای بیش از ۱۰۰ هزار نفر و شهرهای مرزی و محروم است که کلیات آن تصویب

آینده بیشتر نمایان خواهد شد.

شد، اما به مرحله تأمین نودجه نرسید. با این حال، نباید همه مسائل را صرفاً به شرایط اخیر نسبت داد. فرسودگی تجهیزات، تمرکز جغرافیایی سالن‌ها و ضعف مدل درآمدی، مسائلی انباشته‌شده‌اند. حل آنها به ثبات سیاست‌ها، مشارکت دستگاه‌های ملی و استانی و فعال شدن سرمایه بخش خصوصی نیاز دارد.

اگر بخواهید یک شاخص مشخص برای سنجش عدالت در دسترسی به سینما معرفی کنید، وضعیت کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ شاخص مناسب صرفاً تعداد سالن‌ها نیست؛ بلکه «میزان دسترسی واقعی مردم به یک سینمای فعال، استاندارد و دارای اکران مستمر» است.

به محاسبه این شاخص باید جمعیت تحت پوشش، فاصله مردم تا نزدیک‌ترین سینما، کیفیت صندلی متناسب با جمعیت در نظر گرفته شود. ممکن است یک استان از نظر تعداد سالن وضعیت مناسبی نداشته باشد، اما بیشتر سالن‌ها در مرکز استان متمرکز باشند و ساکنان سایر شهرستان‌ها در عمل دسترسی مناسبی نداشته باشند. تشکیل شوراهای سینما در استان‌ها از این جهت اهمیت دارد که مسأله را از سطح آمار کلی به سطح شهرستان و شهر می‌برد. وقتی استاندارد و مدیران استان تصویری دقیق از شهرهای فاقد سینما و پروژه‌های قابل اجرا داشته باشند، امکان تصمیم‌گیری، تقسیم مسئولیت و پیگیری مستمر فراهم می‌شود. آثار کامل این اقدام احتمالاً در سال‌های آینده بیشتر نمایان خواهد شد.

دوست دارید در پایان دولت چه عدد یا دستاوردی در کارنامه سینما شهرت بشود؟

مایلم در پایان دولت بتوانیم بگوییم همه شهرهای واجداولویت، بویژه شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، مناطق مرزی و محروم فاقد سینما، یا دارای سالن فعال و استاندارد شده‌اند یا پروژه‌ای مصوب، دارای سرمایه‌گذار و زمان‌بندی مشخص برای آنها در حال اجراست. در کنار تعداد سالن‌ها، حفظ و پایداری سینماهای موجود نیز اهمیت دارد. موفقیت فقط این نیست که یک سالن را افتتاح کنیم؛ باید مطمئن شویم که سالن می‌تواند به فعالیت خود ادامه دهد، بخوردار باشد. به همین دلیل، در دو سال گذشته در شهرهای فاقد سینما تنها به تأمین تجهیزات اکتفا نکرده‌ایم. آموزش نیروی انسانی و مدیرانی که مسئول اداره

موفقیت فقط این نیست که یک سالن را افتتاح کنیم؛ باید مطمئن شویم که سالن می‌تواند به فعالیت خود ادامه دهد، مخاطب جذب کند و از پشتیبانی فنی و مدیریتی برخوردار باشد.

به همین دلیل، در دو سال گذشته برای شهرهای فاقد سینما تنها به تأمین تجهیزات اکتفا نکرده‌ایم. آموزش نیروی انسانی و مدیرانی که مسئول اداره

هستند نیز بخشی از برنامه ما بوده است

این سینماها هستند نیز بخشی از برنامه ما بوده است. راه‌اندازی سالن در شهری که سابقه سینما داری ندارد، بدون آموزش بهره‌بردار و نیروی فنی، نمی‌تواند به موفقیت پایدار منجر شود. همچنین «مرکز تماس سینمای ایران» را ایجاد کرده‌ایم تا همه سینماهای کشور، بویژه سالن‌های تازه‌تأسیس در شهرهای کوچک، به پشتیبانی مستمر دسترسی داشته باشند. این مرکز در مسائل فنی، سامانه‌ای و اجرایی به سالن‌ها کمک می‌کند تا مدیران و نیروهای تازه‌کار به‌مرور تجربه لازم را به دست آورند. بنابراین کارنامه مطلوب ما تنها یک عدد بزرگ برای افتتاح سالن نیست؛ بلکه ایجاد شبکه‌ای گسترده‌تر، عادلانه‌تر و پایدارتر از سینماهاست.

پدرم دنبال تصاحب اموالم بود

شغلت چه بود؟

یعنی به خاطر این موضوع او را کشتی؟

پدرم مرا دوست نداشت

9124

عمودی

- ## جدول ویژه

عمودی

متاهلی؟

از روز حادثه بگو؟

بعد از قتل چه کردی؟

فکر می‌کنی چرا زندگی‌ات در سن جوانی به اینجا

[illegible]

از نظر شما کلاهبرداران و جاعلان چه تفاوتی با سایر

به صورت ویژه روی پرونده وقت گذاشتم و در نهایت متهم اصلی و سرکرده باند دستگیر شد. زمانی که با او صحبت می کردم، به

برای اینکه در دام کلاهبرداران گرفتار نشویم، چه باید

از شیوه‌های کلاهبرداری در فضای مجازی بگوئید؟

یکی دیگر از کلاهبرداری‌ها فیش‌های جعلی پرداخت پول است

درباره پیامک‌های جعلی و لینک‌هایی که برای مردم

در رابطه با تماس‌ها برای درخواست رمز دوم، نیز

هرسندی یکسری فاکتورهای امنیتی دارد. اسناد اصلی

[illegible]

حل جدول ویژه شماره ۹۱۲۳

حل جدول عادی شماره ۱۱۲۳

سه روایت از آلزایمر

داستان سه ذهن زیبا

روایت

ترانه بنی یعقوب

گروه گزارش

عمه ناهید

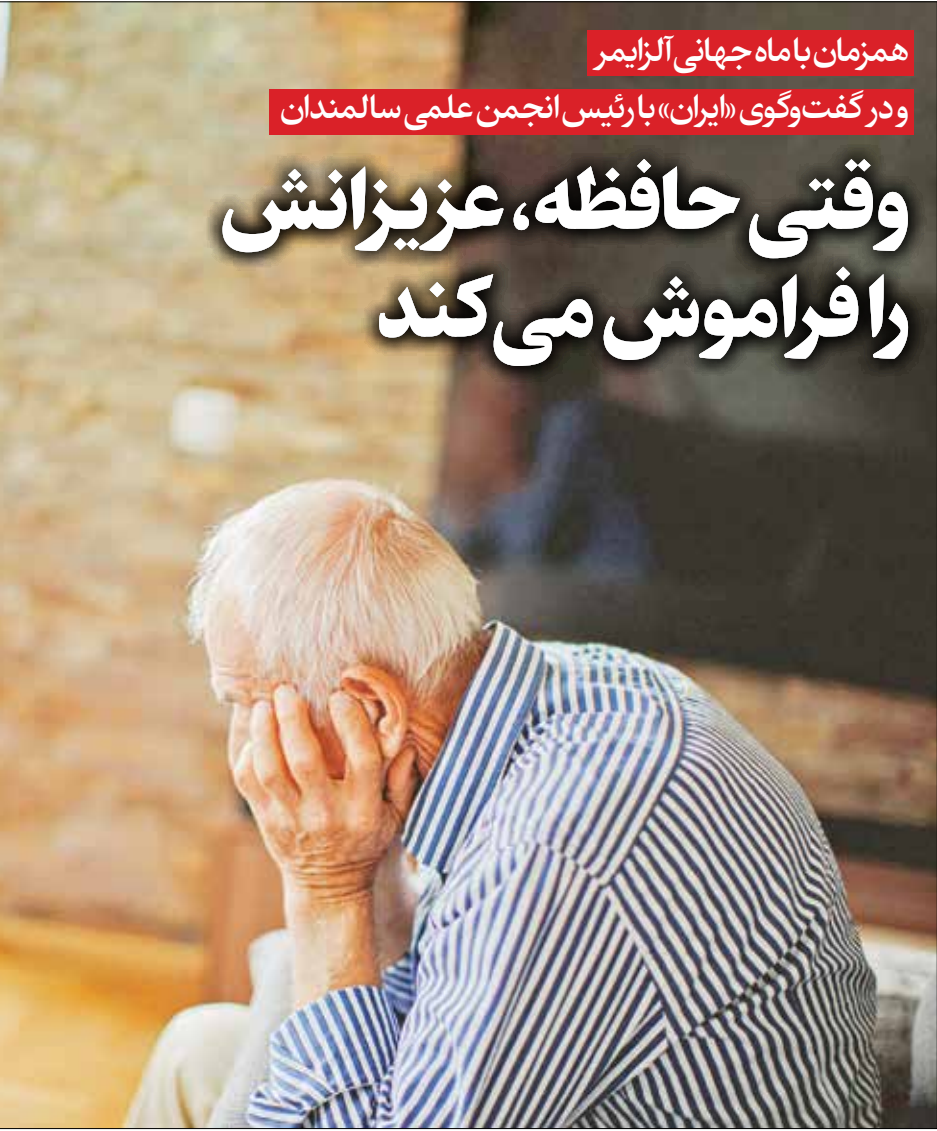
عمه ناهید، بعد از اینکه شوهرش را از دست داده بود، وسط آشپزخانه ایستاد و با دستمال، آرام‌آرام روی میز را پاک کرد و گفت: «این میز چرا این قدر خاک گرفته؟ مهمان داریم، باید همه چیز مرتب باشد.» همه فکر کردیم غم و اندوه، حواسش را پرت کرده. چند روزی از مرگ شوهرش گذشته بود و طبیعی بود که آدم در آن حال و هوا گاهی نداند چه می‌کند و چه می‌گوید. اما روزها گذشت و این رفتارها تمام نشد. عمه ناهید کم‌کم در زمان و آدم‌ها کم شد؛ انگار بخشی از زندگی‌اش در جایی جا مانده بود و او هر روز دنبال آن می‌گشت.

یک روز صبح هم بلند شد و آبپاش‌اش را پر از آب کرد و گفت می‌خواهد به گل‌های قالی آب بدهد و جدی هم همین کار را کرد. مادربزگم که این صحنه را دید، فهمید دیگر عمه ناهیدم خودش نیست. گاهی اوقات هم صبح زود لباس می‌پوشید و منتظر می‌ماند تا پدرش بیاید دنبالش که به مدرسه برود؛ در حالی که پدرش سال‌ها پیش مرده بود و خودش هم از سن مدرسه رفتن گذشته بود. یک روز سراغ خواهر کوچکش را می‌گرفت و اصرار داشت باید برایش ناهار بفرستند. خواهر کوچکش اما زن میانسالی بود که سال‌ها در شهر دیگری زندگی می‌کرد. گاهی هم آدم‌ها را اشتباه می‌گرفت.

به نوه‌اش می‌گفت «مامان جان» و از او می‌خواست موهایش را برایش ببافد. اگر کسی سعی می‌کرد توضیح بدهد چه کسی است، ناراحت می‌شد و می‌گفت: «من که می‌دانم تو کی هستی، چرا ای سمّت را عوض می‌کنی؟»

بعدها دیگر نمی‌شد همه اینها را به حساب غم و اندوه گذاشت. پزشک‌ها اسم دیگری برایش داشتند: آلزایمر. برای ما اما اسم بیماری، چیزی را توضیح نمی‌داد. فقط می‌گفتیم ذهنش دیگر مثل قبیل کار نمی‌کند. دیگر این عمه ناهید، عمه ناهید خودمان نیست؛ عوض شده. تغییر کرده. نمی‌دانستیم چطور ممکن است آدمی که تمام عرش آدم‌ها را از روی صدا و قدم‌هایشان می‌شناخته، حالا دختر خودش را با خواهرش اشتباه می‌گیرد. عمه ناهیدی که همیشه مراقب همه بود، حالا ما باید مراقبش می‌بودیم.

مادربزگم البته این اتفاق را خیلی سخت می‌پذیرفت. می‌گفت: «ما حافظه‌مان خوب است. این چیزها به خانواده ما نمی‌آید.» عمه ناهید واقعاً هم قبلاً حافظه عجیبی داشت. شماره تلفن آدم‌هایی را که شاید سال‌ها بود با آنها حرف نزده بود، به خاطر داشت. تاریخ تولدها، اسم همکلاسی‌های دوران کودکی، آدرس خانه‌ای که سال‌ها پیش در آن میهمان شده بود. اگر داستانی را یک‌بار تعریف می‌کرد، دفعه دوم همان جزئیات را با همان ترتیب می‌گفت؛ انگار جایی در ذهنش بایگانی شده بود. پس باور نکردنی بود برپایمان... عمه ناهید و آلزایمر؟ مادربزگم تا آخر عمرش نپذیرفت که عمه ناهیدمان آلزایمر گرفته، با غم

همزمان با ماه جهانی آلزایمر

و در گفت‌وگوی «ایران» با رئیس انجمن علمی سالمندان

وقتی حافظه، عزیزانش را فراموش می‌کند

دلبری متخصص سالمندان و رئیس انجمن علمی سالمندان ایران با بیان این مطلب به «ایران» می‌گوید: «نکته مهم این است که هر فراموشی نشانه آلزایمر نیست. آنچه باید جدی گرفته شود، تغییر واضح نسبت به عملکرد قبلی فرد است؛ بویژه اگر فراموشی‌ها تکرارشونده و روبه افزایش باشند، فرد مرتب یک سؤال را تکرار کند، قرارها یا اتفاقات اخیر را فراموش کند، در انجام کارهای آشنای روزمره دچار مشکل شود، در پیدا کردن واژه‌ها یا جهت‌یابی مشکل تازه‌ای پیدا کند یا اطرافیان نیز متوجه این تغییرات شوند. معیار مهم، فقط فراموش کردن نیست؛ تغییر نسبت به گذشته و تأثیر آن بر زندگی روزمره است.» رئیس انجمن علمی سالمندان معتقد است با افزایش سن گاهی سرعت یادآوری اطلاعات کمتر می‌شود؛ مثلاً فرد نامی را لحظه‌ای

در حال حاضر

درمان قطعی برای آلزایمر

وجود ندارد، اما

این به معنای «کاری نمی‌توان کرد» نیست.

برخی داروها

می‌توانند در

تعدادی از

بیماران به

کنترل علائم

شناختی و

عملکردی

کمک کنند

و درمان

مشکلات

همراه مانند

اختلال خواب،

افسردگی

و عوامل

قلبی عروقی

نیز اهمیت

زیادی دارد

شده. گذاشتن عینکش در یخچال. چند بار پرسیدن یک سؤال و هربار شنیدن جواب، بدون اینکه چند دقیقه بعد چیزی از آن یادش مانده باشد.

یک روز هم برای خرید نان از خانه بیرون رفت و دیر برگشت. آن‌قدر دیر که بچه‌هایش توی خیابان دنبالش گشتند و پدر را چند کوچه آن طرف‌تر پیدا کردند؛ ایستاده بود کنار یک مغازه و با تعجب به تابلوها و خیابان نگاه می‌کرد. یک روز اما رفتارش عجیب‌تر هم شد، خیال می‌کرد پسرش یوسف، پدرش است و بنا کرد با او کودگانه حرف زن و آن‌قدر بر این کار اصرار کرد که پسر آخر مجبور شد با زبان پدرا نه یا او حرف بزند و آرامش کند و آن موقع بود که دیگر به رفتارهای عمو خلیل حسابی مشکوک شدند.

بچه‌های عمو خلیل فهمیدند او یک مشکل جدی دارد. اسم‌ها را فراموش می‌کند. خیابانی را که پنجاه سال از آن گذشته است، درست و حسابی نمی‌شناسد. دیگر راه خانه خودش را هم بلد نیست. آشپزخانه‌ای که هزار بار در آن جای درست کرده، ناگهان برایش جایی غریب شده. آلزایمر برای آنها این جور شروع شد. دکترا گفتند خیلی دیر برای تشخیص اقدام کرده‌اند؛ اگر زودتر می‌آمدند، گمشدگی پدرشان کمتر بود.

خاله شکوفه

خاله شکوفه حافظه خوبی داشت. زن تنهایی بود که خواهر و خواهرزاده‌ها هرازگاهی با همسر و بچه‌هایشان سراغش را می‌گرفتند. شکوفه سه خواهر داشت.

خاله شکوفه در جوانی هایش یک‌بار شوهر کرد، اما شوهرش دقیقاً سه سال بعد از ازدواج تصادف کرد و به رحمت خدا رفت. خاله شکوفه هیچ‌وقت از این سوگ بیرون نیامد و تا سال‌ها سیاهیوش مرگ شوهرش مرتضی بود. بچه هم نداشت. همیشه آه می‌کشید و به خواهر و خواهرزاده هایش می‌گفت کاش

قلبی-عروقی در ابتلا به آلزایمر نقش مهمی دارند، توضیح می‌دهد: «سلامت مغز ارتباط نزدیکی با سلامت عروق دارد. فشارخون بالا، دیابت، چربی خون نامطلوب، چاقی و بیماری‌های قلبی عروقی، بویژه اگر سال‌ها کنترل‌نشده باقی بمانند، با افزایش خطر افت شناختی و دمانس مرتبط هستند. نکته مهم این است که اثر این عوامل از میانسالی آغاز می‌شود؛ بنابراین مراقبت از مغز را نباید به دوران نامندی موکول کرد. کنترل فشارخون، قند و چربی خون، حفظ وزن مناسب، فعالیت بدنی و ترک دخانیات علاوه بر محافظت از قلب و عروق، بخشی از راهبرد حفظ سلامت مغز و کاهش خطر دمانس در سال‌های بعد است.»

آیا سبک زندگی، فعالیت‌های فکری، ورزش و ارتباطات اجتماعی می‌توانند خطر ابتلا را کاهش دهند، دلبری می‌گوید: «شواهد نشان می‌دهد سبک زندگی سالم می‌تواند خطر افت شناختی و دمانس را کاهش بدهد یا زمان بروز آن را به تأخیر بیندازد؛ هرچند هیچ روشی تضمین صدردصدی برای پیشگیری از آلزایمر وجود ندارد. فعالیت بدنی منظم، کنترل عوامل قلبی عروقی، خواب مناسب، تغذیه سالم، حفظ ارتباطات اجتماعی و فعال نگه‌داشتن مغز از طریق یادگیری و فعالیت‌های فکری معنادار همگی در سلامت مغز نقش دارند. نکته مهم این است که برای محافظت از مغز نباید دنبال یک ورزش، بازی فکری یا مکمل جادویی باشیم؛ مجموعه عادت‌های سالم در طول زندگی است که اهمیت دارد.»

غذای معجزه‌گری وجود ندارد

به گفته رئیس انجمن علمی سالمندان، خواب یکی از عوامل مهم سلامت مغز است. شواهد نشان می‌دهد خواب ناکافی یا بی‌کیفیت و برخی اختلالات خواب، به‌ویژه اگر مزمن باشند، با افزایش خطر افت شناختی و دمانس ارتباط دارند. او می‌گوید: «خواب مناسب برای تثبیت حافظه، تنظیم فعالیت‌های مغزی و بسیاری از فرآیندهای ترمیمی و متابولیک مغز اهمیت دارد. از سوی دیگر، اختلالاتی مانند آپنه خواب می‌توانند از طریق کاهش اکسیژن‌رسانی و تأثیر بر سلامت عروق و مغز، عملکرد شناختی را تحت تأثیر قرار بدهند. البته خواب خوب تضمین‌کننده ه پیشگیری از آلزایمر نیست؛ اما رسیدگی به بی‌خوابی مزمن، خواب‌آلودگی روزانه، خروپف شدید یا وقفه‌های تنفسی هنگام خواب، بخش مهمی

گزارش

بچه نداشتن، خودش سعی می‌کرد خیلی از خاطرات را به یاد نیاورد. مرتضی که مرد، اگر کسی از خاله شانس نداشت در زمانه‌ای زندگی کند که بتواند یک بچه به سرپرستی بگیرد تا تنها حسرت زندگی‌اش رنگ واقعی‌تر بگیرد و با همین غم پیر نشود. خاله شکوفه از درد مرتضی و

فراموشی هایش را جدی نگیرند. می‌گفتند خاله جوانی هایش خیلی خوشگل بوده و شوهرش هم بدجوری عاشقش بوده. یک عشق افسانه‌ای. البته که همه تأکید می‌کردند مرتضی، شوهرش، فقط از آنها نبود که عاشق چشم و ابرو باشد، عاشق هوش و ذکاوت خاله هم بوده. خاله که در سن پایین زبان انگلیسی را روان حرف می‌زد و فرانسه‌اش هم واقعاً خوب بود. بعدترها اما موضوع خاله شکوفه از توپ و نشر و فراموش کردن گذشته دردناک، فراتر رفت؛ روزهایی کاملاً گیج و گمگشته بود و چون تنها زندگی می‌کرد، شاید خیلی دیر به مشکلاتش پی بردند.

مثلاً یک روزهایی از خواب بیدار می‌شد و به خواهرهایش زنگ می‌زد و می‌گفت با شوهرش مرتضی قرار دارد بروند خانه ببینند. یک روز هم خیال می‌کرد حامله است. اوایل فکر می‌کردند به سرش زده، بعداً فهمیدند این رفتارها گاهی در آلزایمر و انواع دمانس دیده می‌شود و لزوماً به معنای دیوانگی و جنون نیست. یک روزهایی هم برای کسانی که هنوز زنده بودند داد و فغان و سوگواری به راه می‌انداخت که مرده‌اند. یک سؤال را چندبار می‌پرسید و باز هم یادش نمی‌آمد.

امروز که من دارم اینها را می‌نویسم، خاله شکوفه تقریباً حافظه‌اش پاک شده؛ یک پرستار از او مراقبت می‌کند. خواهران و خواهرزاده‌هایش گاهی به او سری می‌زنند.

این روزها دیگر خیلی هایمان بیماری آلزایمر را می‌شناسیم. می‌دانیم که آلزایمر با افزایش سن بیشتر سراغ آدم می‌آید، اما هنوز خیلی از ما نمی‌دانیم این بیماری دقیقاً چه نشانه‌هایی دارد؟ دمانس چیست و آلزایمر چه تفاوتی با آن دارد؟ و کلی سؤالات دیگر. اما هر چه هست باید بدانیم ذهن زیبا ممکن است یک روز کارگردش را از دست بدهد، شاید بهتر باشد همه اینها را به پای پیری، غصه و سوگ نگذاریم. تشخیص زودهنگام می‌تواند از ذهنمان تا حد زیادی محافظت کند.

می‌گوید: «داروهای جدید ضدآمیلوئید می‌توانند در برخی بیماران سرعت پیشرفت بیماری را به‌طور متوسط حدود ۲۵ تا ۳۵ درصد کندتر کنند؛ اما آلزایمر را درمان قطعی نمی‌کنند و حافظه از دست‌رفته را به حالت قبل بر نمی‌گردانند. این درمان‌ها عمدتاً برای افراد مبتلا به آلزایمر در مراحل اولیه، یعنی اختلال شناختی خفیف (MCI) یا دمانس خفیف ناشی از آلزایمر مناسب هستند و معمولاً باید وجود پاتولوژی آمیلوئید نیز تأیید شود. همچنین برای همه بیماران مناسب نیستند؛ زیرا نیاز به انتخاب دقیق بیمار، بررسی MRI و عوامل خطر، پایش منظم و توجه به عوارضی مانند تورم یا خونریزی‌های کوچک مغزی دارند. بنابراین مهم‌ترین پیام این است که درمان‌های جدید امیدبخش هستند، اما اثر آنها محدود و وابسته به تشخیص زودهنگام و انتخاب صحیح بیمار است.»

دلبری با اشاره به هزینه‌های این بیماری تأکید می‌کند: «هزینه درمان آلزایمر فقط هزینه دارو نیست؛ با پیشرفت بیماری، هزینه مراقبت، نیاز به مراقب، توانبخشی، ویزیت‌ها و کاهش توان کاری اعضای خانواده می‌تواند بخش مهم‌تری از بار اقتصادی را تشکیل دهد. در مورد داروهای جدید ضدآمیلوئید نیز هزینه درمان می‌تواند قابل توجه باشد، زیرا علاوه بر خود دارو، تأیید تشخیص، تصویربرداری و آزمایش‌های لازم، تزریق‌های دوره‌ای و MRI‌های مکرر برای پایش عوارض نیز مطرح است. در ایران، هزینه واقعی به دسترسی دارو، پوشش بیمه‌ای و خدمات موردنیاز هر بیمار بستگی دارد و نمی‌توان یک رقم ثابت برای همه خانواده‌ها اعلام کرد. به همین دلیل، توسعه پوشش بیمه‌ای و خدمات مراقبت طولانی‌مدت در کنار درمان پزشکی اهمیت زیادی دارد.» به گفته این متخصص سالمندان در سال‌های اخیر امیدهای تازه و واقعی برای درمان این بیماری ایجاد شده، اما هنوز درمان قطعی برای آلزایمر نداریم.

تغییر عملکرد روزمره

تغییرات رفتاری و شخصیتی در برخی افراد می‌تواند از علائم اولیه بیماری باشد و حتی گاهی پیش از برجسته‌شدن مشکلات حافظه دیده شود. برای مثال بی‌تفاوتی و کاهش انگیزه، تحریک‌پذیری، اضطراب، کناره‌گیری اجتماعی یا تغییر در قضاوت و رفتار می‌تواند ایجاد شود. البته این تغییرات اختصاصی آلزایمر نیستند و ممکن است دلایل دیگری مانند افسردگی، اختلالات خواب، داروها یا بیماری‌های دیگر داشته باشند. آنچه اهمیت دارد، تغییر جدید و پایدار نسبت به شخصیت و رفتار قبلی فرد است؛ بویژه اگر همراه با تغییرات شناختی یا اختلال در عملکرد روزمره باشد.

برش

ایران

- صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری
- سردبیر:** هادی خسروشاهین

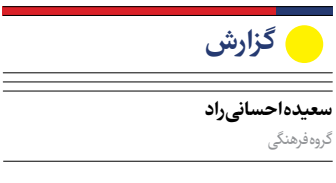
- مؤسسه فرهنگی -مطبوعاتی ایران**
- رئیس هیأت مدیره:** صادق حسین جابری انصاری
- مدیرعامل:** علی متقیان
- نظفین:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مستترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
- پیامک:** ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ • **روابط عمومی:** **صندوق پستی:** ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸
- نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های ایران و مؤسسه جام‌جم
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ شرکت NISCERT
- بذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷۰ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی -مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

منبع : روابط عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

سیدعباس صالحی در اختتامیه دهمین دوره جایزه فیروزه :

جایزه فیروزه باید به شبکه ملی تولیدکنندگان و بازار تبدیل شود

با برگزاری دهمین دوره «جایزه فیروزه»، این رویداد فرهنگی پس از یک دهه، جایگاه خود را به عنوان یکی از اصلی‌ترین بسترهای معرفی محصولات هویت‌محور در ایران تثبیت کرد. در این دوره، با ثبت بیش از ۴۳۰۰ اثر از ۳۱ استان کشور، طیف گسترده‌ای از صنایع خلاق از جمله هدایای فرهنگی و اسباب‌بازی، نوشت‌افزار و عروسک‌های اقوام، به رقابت گذاشته شد تا مسیری تازه برای ورود به بازارهای ملی و بین‌المللی باز شود.

برگزیدگان دهمین دوره جایزه فیروزه در مراسمی با حضور سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، محسن جوادی‌معاون‌امور فرهنگی، مدیران فرهنگی، اهالی فرهنگ و هنرمندان در صحن آزادی جوایز خود را دریافت کردند. نفرات اول تا سوم این جایزه از ۲۰ تا ۵۰ میلیون تومان جایزه نقدی به همراه لوح تقدیر دریافت کردند. سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در اختتامیه جایزه فیروزه و در گفت‌وگوی اختصاصی با «ایران» درباره استراتژی تأمین منابع مالی و اتصال صنایع خلاق به بازار و همچنین اتصال هنرمندان به سرمایه‌گذاران بخش خصوصی گفت: «پس از برگزاری دهمین دوره جایزه فیروزه، از میان کارهای اصلی که باید برای پیشبرد صنایع خلاق انجام شود، موضوع تأمین منابع مالی در اولویت قرار دارد. کارهایی که ما تا به امروز آغاز کرده‌ایم، با هدف متصل کردن حوزه فرهنگ به جایزه فیروزه است؛ از جمله ایجاد «سامانه ثبت اثر

در جلسه شورای عالی سینما با حضور معاون اول رئیس جمهور مطرح شد

سینما در میدان وفاق ملی

گزارش

گروه فرهنگی

جلسه شورای عالی سینما با محوریت بررسی مسائل سینمای ایران و نقش هنر در تحولات فرهنگی و اجتماعی کشور برگزار شد؛ نشستاتی که در آن محمدرضا عارف معاون اول رئیس جمهور، سینما را یکی از ابزارهای مهم تقویت انسجام ملی و حفظ سرمایه اجتماعی دانست و از سینماگران خواست در شرایط کنونی کشور، روایتگر عظمت ملت ایران و دستاوردهای آن باشند. در این جلسه همچنین تشکیل شورای هنر و ادب و تأسیس صندوق ملی حمایت از توسعه سینمای ایران مورد توجه قرار گرفت.

سینما: زبان گویای هویت و تمدن ایران

عارف در این نشست با تبریک روز سینما و قدردانی از هنرمندان و سینماگران، بر ضرورت توجه بیشتر به جایگاه هنر در جامعه تأکید کرد. به گفته وی، حضور ارزشمند و کیفی هنرمندان در جشنواره فیلم فجر سال گذشته فرصتی برای بررسی مسیر حرکت سینمای ایران و ارزیابی روند رشد کیفی این صنعت بوده است.

معاون اول رئیس جمهور با اشاره به پیوند میان فرهنگ، هنر، علم و فناوری اظهار کرد که سینما می‌تواند در دستیابی ایران به جایگاهی تأثیرگذار در حوزه تمدنی خود، منطقه و جهان نقش داشته باشد. او هنر را یکی از مهم‌ترین ابزارهای برقراری ارتباط میان ملت‌ها و تقویت روابط فرهنگی میان ایران

و کشورهای منطقه دانست. عارف همچنین تنوع اقوام، گویش‌ها و زبان‌های ایران را یک ظرفیت مهم فرهنگی عنوان کرد و گفت: «هنر می‌تواند این تنوع را در مسیر همگرایی قرار دهد. سینما با بازتابی زندگی و فرهنگ اقوام مختلف می‌تواند به تقویت حس تعلق ملی و همبستگی اجتماعی کمک کند.»

وفاق ملی و مسئولیت تازه هنر

عارف با اشاره به رویکرد دولت چهاردهم در حوزه فرهنگ و هنر، «وفاق ملی» را یکی از محورهای اصلی دولت عنوان کرد و گفت هنر می‌تواند در تحقق این هدف نقش مؤثری داشته باشد. او با اشاره به مشکلات و شرایط دشوار دو سال اخیر گفت: «این مسائل فرصت نداده است نگاه دولت به حوزه هنر و هنرمند آن گونه که باید بروز و ظهور پیدا کند.» با این حال، معاون اول رئیس‌جمهور تأکید کرد که در دو سال باقی‌مانده دولت باید حرکت جدی‌تر و پرشتاب‌تری در حوزه هنر دنبال شود. در همین راستا، عارف از تصویب تشکیل «شورای هنر و ادب» در دولت خبر داد و گفت: «این شورا با پیشنهاد وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و در کنار شورای عالی سینما تشکیل خواهد شد.» به گفته وی، این اقدام می‌تواند به ارتقای جایگاه هنر، ادب، ادیبان و هنرمندان کمک کند.

سینماگران در خط مقدم روایت ایران

یکی از محورهای مهم سخنان معاون اول رئیس‌جمهور به نقش سینماگران در شرایط کنونی کشور اختصاص داشت. عارف با اشاره به نقش «جبهه‌های میدان، خیابان، خدمت و علم و فناوری» در دو جنگ تحمیلی اخیر، گفت: «هنرمندان، به‌ویژه سینماگران، وظیفه سنگینی در ترسیم عظمت ملت

باشد که در سال جدید تحقق پیدا کند. این پلتفرم، فرصتی استراتژیک را برای اتصال به هردو بازار داخلی و خارجی ایجاد خواهد کرد.»

نمایشگاه دائمی و پلتفرم بازارسازی

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین درباره برگزاری نمایشگاه دائمی جایزه فیروزه گفت: «به نظرمی‌رسد دو مسیر برای این موضوع وجود دارد: اول، فضای حضوری و نمایشگاهی، برنامه‌ای که دوستان امسال همزمان با دهمین دوره جایزه فیروزه آغاز کردند، برگزاری نمایشگاهی از آثار بود که طی ۱۰ سال گذشته به‌عنوان آثار برتر برگزیده انتخاب شده‌اند. دوستان در حال برنامه‌ریزی برای تبدیل این نمایشگاه به یک نمایشگاه دائمی هستند. این نمایشگاه دائمی، به‌ویژه با توجه به شناختی که از آثار ایجاد می‌کند، فرصت مناسبی فراهم خواهد کرد تا مخاطبان و فعالان بازار با آثار و تولیدکنندگان آنها ارتباط برقرار کنند و زمینه بازاریابی و عرضه این آثار فراهم شود و مسیر دوم، پلتفرمی است که ان شاءالله راه‌اندازی خواهد شد. این پلتفرم نیز بخشی مهمی از فعالیت خود را به بازاریابی و فراهم‌کردن امکان دیده‌شدن آثار اختصاص خواهد داد و می‌تواند زمینه ارتباط آنها را با دستگاه‌های اجرایی، بخش خصوصی و توزیع‌کنندگان و همچنین مخاطبان هدف فراهم کند.» صالحی درباره هیأت داوران جایزه فیروزه اظهار کرد: «شخصاً در این زمینه آشنایی ندارم، اما وسواس هیأت داوران در انتخاب آثار برگزیده به این معنا نیست که آثار ارائه‌شده در بخش‌هایی که برگزیده نشده‌اند، لزوماً کیفیت پایینی داشته‌اند. در برخی بخش‌ها، آثار به سطح مطلوب رسیده و شایسته دریافت جایزه بوده‌اند، اما در بخش‌هایی دیگر، داوران ترجیح داده‌اند صرفاً برای تکمیل فهرست، اثری با کیفیت متوسط را به‌عنوان برگزیده انتخاب

نکند. صرف‌نیودن برگزیده در یک بخش، به معنای ضعف آثار آن بخش نیست، بلکه نشان‌دهنده حساسیت هیأت داوران در انتخاب آثار شایسته است.»

هنر کاربردی؛ پلی برای نمایش تاریخ به جهانیان

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در بخشی از این مراسم با نگاهی به گذشته و آینده، مسیر تحول این جایزه را از پیوند با هویت ملی تا تبدیل شدن به یک شبکه ملی تولید و بازارسازی ترسیم کرد و درباره علت آغاز جایزه فیروزه گفت: «ده سال قبل این ایده شکل گرفت، چراکه همیشه هنر ایران، هنری بوده است که با هویت ایرانی مخلوط و درهم‌آمیخته بوده است. در طول هزاران سال تاریخ تمدنی ایران، هنر با هویت ایرانی پیوند داشته و امروز ما به عنوان کسانی که میراث‌بان این تاریخ کهن هستیم، نیاز داریم که بیش از گذشته آن را پاس بداریم.» او در ادامه مسیر تبیین اهداف افزود: «به نظرمی‌آمد موضوعاتی که شروع شد و البته قرار بود که ادامه پیدا کند، با حوزه‌های دیگری مثل هدایای فرهنگی، بحث نوشت‌افزار، عروسک، اسباب‌بازی و طراحی شخصیت، فرصتی باشد برای اینکه نسبت هنر کاربردی ما با هویت ایرانی برقرار شود؛ هم برای اینکه حافظه تاریخی این هویت را به هنر وصل کند، هم در فرهنگ ملی و هم در خرده‌فرهنگ‌های حوزه‌های مختلف، از جمله آداب و رسوم، حوزه پوشش، حوزه قصه، ضرب‌المثل و حوزه‌های دیگر.» وزیر فرهنگ درباره نقش این هنر در تداوم نهمادهای ادامه داد: «این‌شاءالله انجام خواهند داد تا جایزه فیروزه بتواند به یک نشانی از خلاقیت‌های صنعت و صنایع فرهنگی را به این هنرها وصل کند و ما بتوانیم از طریق هنر کاربردی، به نحوی تاریخ ایران را برای نسل‌های حاضر و آینده و همچنین جهانان به نمایش بگذاریم. همچنین بتوانیم نهمادهای هویتی خودمان را از طریق این هنرهای خلاقه استمرار دهیم؛ چه در حوزه مفاخر، چه در حوزه ایران تاریخی و چه در عناصر معنوی هویت ایرانی.»

دستاوردهای ده‌سال گذشته

او در ارزیابی عملکرد گذشته افزود: «در این ده سالی که گذشت، دوستان ما که در دبیرخانه جایزه فیروزه قرار داشتند، گام‌های خوبی را طی کردند. طبق اعلام برگزارکنندگان، ۵ هزار اثر

چهار محور راهبردی آینده

صالحی در بخش پایانی سخنان خود، نقشه راه آینده را در چهار محور مشخص کرد و درباره بحث تأمین مالی و کارهایی که در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شروع شده، اشاره کرد: «ما مدت‌ها این مشکل را داشتیم که آثار هنری‌مان سنجش، اعتبارسنجی و قیمت‌گذاری روشنی نداشت. با گفت‌وگوهایی که صورت گرفت، الان این سامانه راه افتاده است و از همین طریق، طبیعتاً امکان توصیف آثار هنری در فضای مالی و بانکی میسر شده است. صندوق پژوهش و فناوری توسعه فرهنگ و هنر، شکل گرفته است، با یک سرمایه اولیه که قابلیت توسعه دارد. صندوق نیکوکاری فرهنگ و هنر نیز شکل گرفته که از همین طریق هم امکان تأمین‌های مالی جدید وجود دارد.»

او در مورد محور چهارم توضیح داد: «محور چهارم تقویت بازارسازی است. بازار داخلی ما می‌تواند از محصولات صنایع خلاق فرهنگی، به‌طور عام و به‌طور خاص، در این چند محوری که تاکنون جایزه به آنها پرداخته است، بیشتر استفاده کند.»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در نهایت بر دو ضرورت دیگر تأکید کرد و گفت: «مورد دیگری که باید نسبت به آن بیشتر بگوئیم، بحث آموزش و توانمندسازی است که در این حوزه باید اتفاق بیفتد. نکته دیگر هم افزایی‌های دستگاهی است. اگر ما به نفوذ فرهنگی و هویتی ایران فکر می‌کنیم، ایران ویژگی‌اش این بوده که این جغرافیا، خاص نبوده است.»

در طی این دوره‌های متوالی به دبیرخانه آمده و بانک اطلاعات قابل توجهی تشکیل شده و طی ۱۰سال استعدادهای درخشانی کشف شده است. همچنین در سال جاری بیش از ۷۰ درصد آثار، از میان استعدادهای خلاقه نوپا و جدید بوده است.» صالحی همچنین به ابعاد جغرافیایی این دستاورد اشاره کرد و گفت: «جایزه فیروزه در حوزه‌هایی که کار کرده، همچنین فرصت یک رصد ملی، استانی، منطقه‌ای و شهرستانی فراهم کرده است؛ یعنی بعد از این ۱۰ سال، در این حوزه‌هایی که جایزه در آنها کار کرده، مایک‌نمای استانی داریم که در این استان‌ها و شهرستان‌های مختلف، در چه نقطه‌ای قرار داریم.» او همچنین به فرصت‌هایی که برای حمایت‌ها و کسب‌وکارها و مؤسسات فراهم شده تا وارد صحنه حوزه صنایع خلاق شوند، اشاره کرد و گفت: «امسال هم یک ابتکار جدید را دوستان اضافه کردند؛ اینکه بتوانند آثار برگزیده این ده سال، در نمایشگاه موقت و دائم به نمایش درآید تا بین‌تولیداتی که صورت گرفته و فضای مخاطبش، نسبت پایدارتری برقرار شود.»

تبدیل «رویداد مقطعی» به «پلتفرم پیوسته»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره ضرورت همکاری‌های گسترده‌تر گفت: «اینکه جایزه فیروزه بتواند در صنایع خلاق وزارت فرهنگ قرار بگیرد و ما در حوزه‌های مختلف بتوانیم با این جایزه ۱۰ساله پیش برویم، طبیعتاً یک‌سری هم‌افزایی‌ها و همکاری‌های داخلی را لازم دارد که دوستان ما در دبیرخانه با بقیه مجموعه‌ها همکاری‌های لازم را انجام دهند تا جایزه فیروزه بتواند به یک نشانی از خلاقیت‌های صنعت و صنایع فرهنگی مآ تبدیل شود.» او با اشاره به نیاز به زیرساخت‌های جدید تأکید کرد: «در این حوزه‌ها، جایزه فیروزه و هم در حوزه‌های جدیدی که داریم جلو می‌رویم، لازم داریم شبکه ملی تولیدکنندگان را داشته باشیم و بتوانیم از این طریق، جایزه را از یک رویداد مقطعی به یک پلتفرم دائم و پیوسته تبدیل کنیم. طبیعتاً ویژگی جایزه‌ها و رویدادها این است که چند ماه قبل از شروع فعال می‌شوند و بعد از اختتامیه، در حقیقت مثل سفرهای که انداخته شده و دیگر باید جمع شود، این حالت را پیدا می‌کند. اینکه چگونه می‌شود از یک جایزه و رویداد به یک پلتفرم و یک شبکه پیوسته تولیدکنندگان و بازار تبدیل شد، این چشم‌انداز می‌تواند برای دهه دوم باشد.»

طریق، طبیعتاً امکان توصیف آثار هنری در فضای مالی و بانکی میسر شده است. صندوق پژوهش و فناوری توسعه فرهنگ و هنر، شکل گرفته است، با یک سرمایه اولیه که قابلیت توسعه دارد. صندوق نیکوکاری فرهنگ و هنر نیز شکل گرفته که از همین طریق هم امکان تأمین‌های مالی جدید وجود دارد.»

او در مورد محور چهارم توضیح داد: «محور چهارم تقویت بازارسازی است. بازار داخلی ما می‌تواند از محصولات صنایع خلاق فرهنگی، به‌طور عام و به‌طور خاص، در این چند محوری که تاکنون جایزه به آنها پرداخته است، بیشتر استفاده کند.»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در نهایت بر دو ضرورت دیگر تأکید کرد و گفت: «مورد دیگری که باید نسبت به آن بیشتر بگوئیم، بحث آموزش و توانمندسازی است که در این حوزه باید اتفاق بیفتد. نکته دیگر هم افزایی‌های دستگاهی است. اگر ما به نفوذ فرهنگی و هویتی ایران فکر می‌کنیم، ایران ویژگی‌اش این بوده که این جغرافیا، خاص نبوده است.»

جلسه، دبیرخانه شورای عالی سینما، سازمان برنامه و بودجه، وزارت امور اقتصادی و دارایی، معاونت حقوقی ریاست جمهوری و سازمان اداری و استخدامی کشور موظف شدند ظرف دو ماه پیشنهاد خود را درباره تعیین ماهیت حقوقی این صندوق نهایی کنند. مجموعه تصمیمات این جلسه نشان می‌دهد که نگاه دولت به سینما صرفاً به تولید فیلم و مسائل اجرایی این صنعت محدود نیست و سینما در کنار نقش فرهنگی و اقتصادی، به عنوان ابزاری برای روایت هویت ملی، تقویت انسجام اجتماعی و توسعه ارتباطات فرهنگی مورد توجه قرار گرفته است. اکنون میزان موفقیت این سیاست‌ها به مرحله اجرا و نحوه عملیاتی شدن مصوبات بستگی دارد؛ به‌ویژه آنکه تشکیل صندوق ملی حمایت از توسعه سینما می‌تواند در صورت تأمین منابع پایدار و ایجاد سازوکارهای شفاف، گامی مهم برای حمایت بلندمدت از سینمای ایران و فعالان این عرصه باشد.

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

امام کاظم(ع):

مؤمن، کم حرف و پرکار است و منافق، پر حرف و کم کار.

تحف العقول، ص ۳۹۷

سخن‌روز

درنگ

جنگل **مستند «نازا»** درباره عملکرد ارتش اسرائیل در جنگ غزه

فیلمی که صهیونیسم را لرزاند

مستند «نازا» که به روایت‌هایی از عملکرد ارتش اسرائیل در جنگ غزه می‌پردازد، پس از کسب جایزه ویژه هیأت داوران جشنواره فیلم ونیز، به یکی از جنجالی‌ترین آثار سینمایی در اسرائیل تبدیل شده است. این فیلم ساخته یووال آبراهام و راشل سور، دو فیلمساز اسرائیلی است و بنا بر گزارش‌های منتشرشده، با واکنش شدید مقام‌های سیاسی و نظامی اسرائیل روبه‌رو شده است. «نازا» عنوانی برگرفته از اصطلاحی است که به گفته سازندگان، در ساختار اطلاعات نظامی اسرائیل برای اشاره به شمار غیرنظامیانی به کار می‌رود که احتمال کشته شدن آنها در یک حمله هوایی پیش‌بینی می‌شود. فیلم طی چند سال و با رعایت تدابیر امنیتی برای پنهان کردن هویت مصاحبه‌شوندگان ساخته شده است.

سازندگان فیلم در این اثر با شماری از سران و نیروهای سابق اسرائیلی گفت‌وگو کرده‌اند. بر اساس روایت‌های مطرح شده در مستند، برخی از این افراد از نحوه شناسایی اهداف، استفاده از سامانه‌های فناوری‌ها و هوش مصنوعی، حملات شبانه به منازل افراد مظنون و همچنین پیامدهای این حملات برای اعضای خانواده آنها سخن گفته‌اند. برخی شهادت‌ها نیز به نظارت بر ارتباطات افراد پیش از حمله و نحوه هدف‌گیری آنها مربوط می‌شود.

انتشار بخش‌هایی از فیلم با واکنش تند مقام‌های اسرائیلی همراه شده است. ایال زمیر، رئیس ستاد کل ارتش اسرائیل، دستور بررسی اقدامات حقوقی احتمالی علیه فیلم و سازندگان آن را صادر کرده و خواستار تشکیل تیمی برای پاسخگویی به آنچه «ادعاهای دروغین» علیه ارتش خوانده شده، گردیده است. همچنین موضوع احتمال افشای اطلاعات محرمانه در روند تولید فیلم مورد بررسی قرار گرفته است.

سخنگوی ارتش اسرائیل نیز محتوای منتشرشده از فیلم را رد کرده و مدعی شده است که برخی ادعاهای مطرح‌شده در آن تحریف شده و جزا از واقعیت‌های میدانی هستند. ارتش اسرائیل همچنین خواستار دریافت نسخه کامل فیلم برای پاسخگویی به ادعاهای مطرح‌شده در آن شده است. در سطح سیاسی نیز واکنش‌ها ادامه داشته است. رسانه‌های اسرائیلی گزارش داده‌اند که دفتر بنیامین نتانیاها، وزارت خارجه و سخنگوی ارتش درباره نحوه مقابله رسانه‌ای با فیلم رازینی کرده‌اند. همزمان، وزیر فرهنگ اسرائیل از احتمال برخورد با سازندگان سخن گفته و برخی نمایندگان راسنکرای کنست نیز خواستار بررسی این فیلم شده‌اند. با این حال، واکنش‌ها در داخل جامعه سینمایی اسرائیل یک‌دست نبوده است. بیش از ۲۰۰ فیلمساز اسرائیلی با امضای طوماری، از حمایت از آبراهام و سور، حملات علیه آنها را محکوم کرده و نسبت به افزایش تهدید‌های علیه سازندگان فیلم هشدار داده‌اند.

«نازا» پس از نمایش در جشنواره ونیز با استقبال قابل توجه تماشاگران مواجه شد و جایزه ویژه هیأت داوران را دریافت کرد. جنگل پیرامون این فیلم اکنون فراتر از یک مناقشه سینمایی ایران به موضوعی جهانی شده است. برای رویارویی درباره عملکرد ارتش اسرائیل در غزه، آزادی بیان و نحوه روایت جنگ در فضای عمومی تبدیل شده است. جنگل بر سر «نازا» در حالی ادامه دارد که جنگ غزه همچنان یکی از مهم‌ترین موضوعات مناقشه‌برانگیز در افکار عمومی جهان است. اهمیت این مستند تنها به موضوعات آن محدود نمی‌شود، بلکه انتشار روایت‌هایی از درون ساختار نظامی اسرائیل، بحث درباره مسئولیت‌پذیری، شفافیت و آزادی بیان در زمان جنگ را نیز برانگیز کرده است. حامیان فیلم معتقدند شهادت‌های ارائه‌شده می‌تواند به روشن شدن ابعاد کمتر دیده‌شده جنگ کمک کند، در حالی که منتقدان اسرائیلی آن را تلاشی برای آسیب‌زدن به اعتبار ارتش و کشور می‌دانند. به این ترتیب، «نازا» اکنون به بخشی از نبرد گسترده‌تر بر سر روایت جنگ غزه تبدیل شده است.